

GRABRIK

Tema broja:
PUTOVANJA

SADRŽAJ

VIZUALIZIRANI KARLOVAC 440	4
PETAŠI NA PRVOJ TERENSKOJ NASTAVI	6
TERENSKA NASTAVA U NOVOJ ŠKOLSKOJ GODINI ZA UČENIKE 6. RAZREDA.	7
POSJET TEHNIČKOM MUZEJU NIKOLA TESLA	8
ANKETA O PUTOVANJIMA UČENIKA OŠ GRABRIK	9
OSVRT NA PUTOPIS	11
HOĆEMO LI OSTATI BEZ GODIŠNJIH DOBA?	12
OSMAŠ U ONLINE NASTAVI	13
NASTAVA NA DALJINU ILI NASTAVA UŽIVO	14
CRTA – IZAZOV ILI PROKLETSTVO	15
ANKETA	16
BAJKA O VRATIMA, D. DRAGOJEVIĆ	18
PUT DO CILJA	19
ŠETNJA DO CILJA	19
NAŠI OSMAŠI	20
MATURALAC	22
PROMIŠLJAMO, PIŠEMO, STVARAMO	24
USPJESI NAŠE ŠKOLE	25
LIDRANO 2020.	26
PUTOVANJE AUTOM U GRČKU	28
VENECIJA – GRAD MOSTOVA	29
LJETNI PRAZNICI	32
MALI LOŠINJ	34
ŠTO JE U ŽIVOTU VAŽNO?	35
JEZIČNI KORNER	36
RAZBIBRIGA	37
STRIP - PROROČASNTVO	38

IMPRESUM

GRABRIĆ
List učenika OŠ GRABRIK,
br. 25 - godina XIX., lipanj 2020.

Kontakt:
47000 KARLOVAC, Bartula Kašića 15
Tel./fax: 047/422-962

E-mail: grabrik@os-grabrik-ka.skole.hr

Za izdavača:
Željka Škot, ravnateljica

Glavni urednik:
Neo Jaković, 7.b

Koordinatori:
Nevena Čalina
Mirela Matešić

Novinarska grupa
OŠ Grabrik 2019./2020.

Kristina Flanjak
Lucija Flanjak
Borna Despot
Laura Ognjan
Neo Jaković
Noa Stojanović
Vito Bašić

Katja Cvitičanin
Lucija Knežević
Lea Martinac
Niko Godač
Eva Lovinčić
Noah Bukovščak

Helena Busić
Nevio Božić
Luka Žitko
Klara Skradski Petravić
Aldo Ahmetašević
Ante Latković

Vita Magdić
Tena Pudina
Luka Buneta
Bruno Dujmić
Tena Lučić
Lana Žabčić

Koordinator graf. oblikovanja:
Zdravka Mrežar

Grafičko oblikovanje i tisak:
Tiskara Pečarić-Radočaj, Karlovac

Naklada: 100 primjeraka
Lipanj 2020.

RIJEČ UREDNIKA

Dragi čitatelji, i ove smo školske godine, unatoč tomu što smo radili na daljinu, uspjeli objediniti sve vaše radove, uspjehe, veselja i razmišljanja u novom broju Grabrića.

Tema broja – putovanja - činila se više nego izazovnom u vrijeme kada je cijeli svijet stao, kad je poziv za ostankom kod kuće bio imperativ i kada smo svakodnevno napeto iščekivali tiskovnu konferenciju kako bismo saznali kojom se brzinom širi opaki virus i koliko je novooboljelih. Uprkos tomu, vaš entuzijazam nije posustao, radili ste marljivo od kuće i unutar svoja četiri zida putovali kamo ste htjeli!

Ovaj se broj Grabrića, kao mitološka ptica fenix, uzdigao iz sveopćeg ništavila onda kada smo mislili da sve stoji na nultoj točki i ništa se ne događa. Dogodio se novi broj Grabrića zahvaljujući vama i vašoj nepresušnoj energiji i volji. Putovali ste i onda kada se to činilo nemogućim, radili za Grabrić onda kada ste bili posvećeni zadacima u školi na daljinu vjerujući kako

ćemo se ipak naći u razrednim klupama ove školske godine. To se nije dogodilo, ali dogodilo se puno lijepih i motivirajućih trenutaka koje dijelimo s

vama u ovogodišnjem Grabriću. Krenimo na ovo putovanje zajedno.

Ivona Mihaljević Marković, 8.a

MOJ GRAD

VIZUALIZIRANI KARLOVAC 440

Jeste li znali...

... da je u 18. stoljeću zbog navodnih obrambenih nedostataka karlovačke tvrđave umalo sagrađen *Novi Karlovac* na području današnjega Vodostaja?

... da Karlovac dijeli geografsku širinu sa svemirskom lukom Bajkonur iz koje se u svemir otisnuo

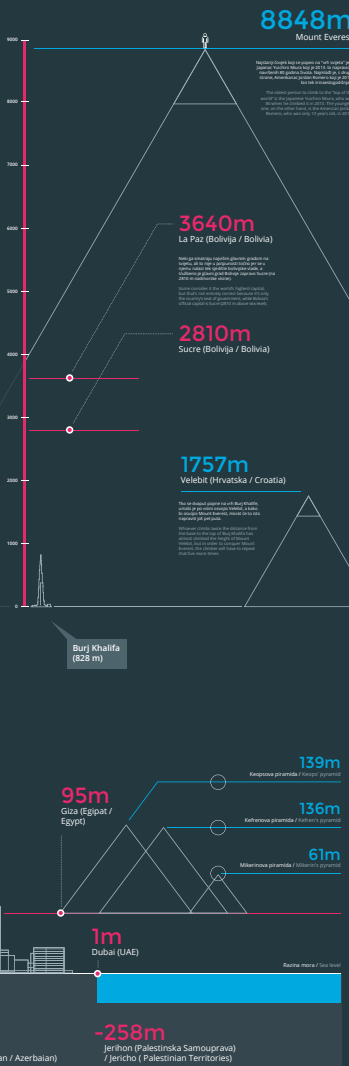
Jurij Gagarin te geografsku dužinu s dva najbliža glavna grada na svijetu (Brazzaville i Kinshasa)?

... da je Karlovac do 1981. godine s izmjerenom temperaturom od 42,4 °C držao hrvatski rekord, a i danas bi u toj kategoriji osvojio srebrnu medalju?

NADMORSKE VISINE ALTITUDES

Karlovac je poznat po svojoj 10-metarskoj skakavici na rijeci Korani. Ali je to možda 122-metarska skakavica? UH! Nadajmo se da nemate strah od visine.

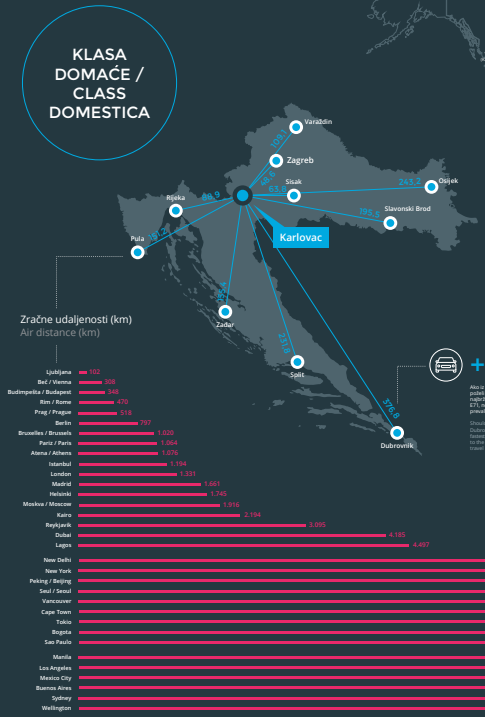
Karlovac is famous for its 10-meter high diving tower on the Korana River. Or, is it the 122-meter high diving tower? Ugh! Let's hope you aren't afraid of heights.

KOLIKO JE KARLOVAC UDA... HOW FAR IS KARLOVAC FRO...

Zamislimo na trenutak da se u srcu Karlovca nalazi zračna luka koja nas spaja s centrima drugih velikih svjetskih, europskih i hrvatskih gradova. U koji bismo od njih mogli skoknuti "na kavu", a za koji bismo ipak trebali planirati godišnji odmor?

Let's imagine for a moment that there is an airport in the heart of Karlovac, which connects us with the centers of other Croatian, European, and world towns/cities. To which of them could we hop for a cup of coffee, and for which should we plan a nice long vacation?

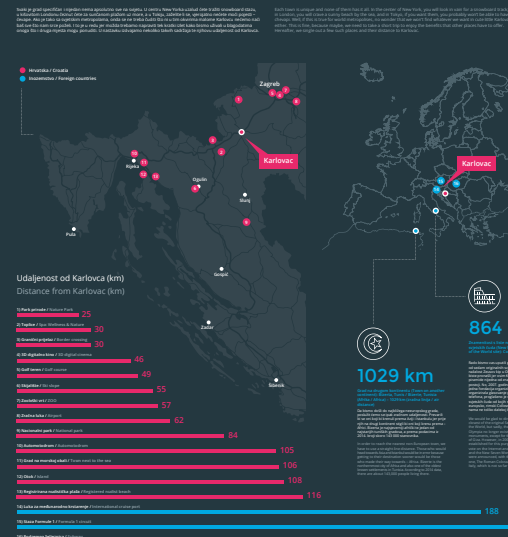

Ovo i još puno priča o povijesti, značajkama i zanimljivostima vezanima uz naš grad na četiri rijeke Karlovčani i svi posjetitelji Aquatike mogli su vidjeti na izložbi vizualizacija nazvanoj Vizualizirani Karlovac

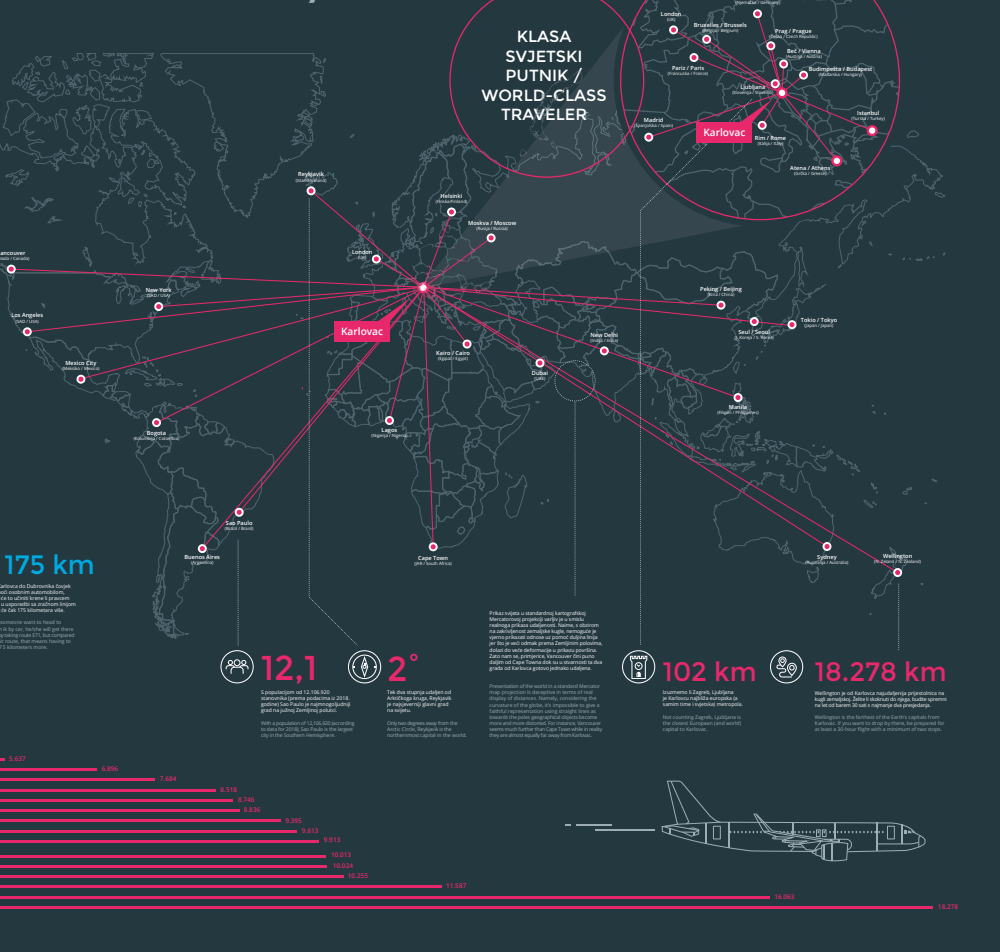
GDJE JE NAJBLIŽE ONO ČEGA NEMA U S... THE CLOSEST PLACE TO GET SOMETHING...

Od netalane prirode na tek pola sata vožnje do sasvim drugoga kontinenta - stalnjama gdje Karlovčani mogu skakati, gdje se kupati kao od majke rođeni, a gdje pogledati i poslušati Fortuile i F. Baka - stalnjama gdje su se igrali Rimljani, koji je najveći hrvatski otok i što su to nova svjetska čuda.

From pristine nature only half an hour away to a whole new continent we research where the people of Karlovac can ski, swim in their birth suits and witness the spectacle of Formula 1 racing. At the same time, we discover where the Romans went to bathe, which island in Croatia is the biggest, and what exactly are the New Wonders of the World.

KLASNIJE OD OSTALIH GRADOVA? BOLJE OD OSTALIH TOWNS/CITIES?

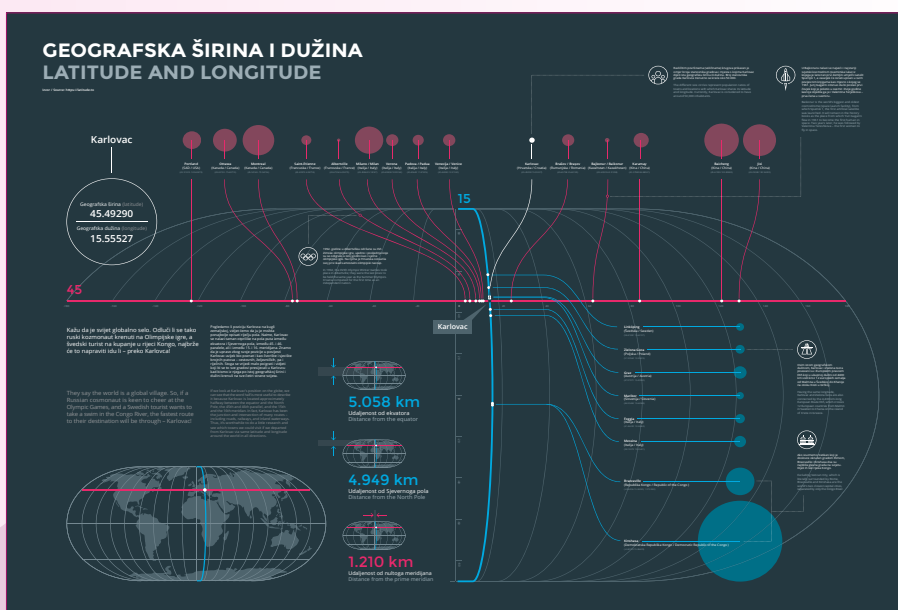
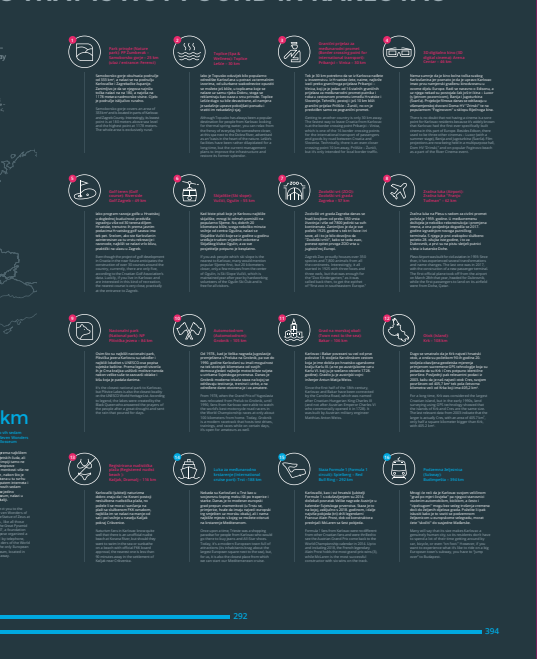

Infografike su uvele posjetitelja u svijet koji mu je naizgled poznat, ali koji istovremeno nudi vječnu inspiraciju za sagledavanje iz neke nove perspektive. Posjetitelje je zaintrigiralo nešto što dosad možda još i nisu znali ili o čemu naprosto nisu razmišljali na taj način – nešto zbog čega će im Karlovac - grad bogate prošlosti, uzbudljive sadašnjosti, ali i izazovne budućnosti, postati još malo draži.

Naša novinarska ekipa također je posjetila ovu neobičnu izložbu i imala priliku vidjeti dvanaest vizualizacija u obliku infografičkih postera, a svaka od njih predstavlja neke zanimljivosti o našem gradu, poput njegove povijesti, geografskog te socioekonomskog položaja u odnosu na druge gradove Hrvatske, regije i svijeta. Osim pristupa temi, ono što ovu izložbu čini drugačijom, jest sam medij infografike. On u sebi, naime, na optimalan način kombinira tekst i sliku pretvarajući inače potencijalno nezanimljive podatke u vizualno dojmive priče koje pobuđuju pažnju posjetitelja. Nakon što smo pogledali izložbu, ako poznatu izreku primijenimo na grad, može-

440. Želja je bila suhoparne činjenice i statističke podatke prikazati zanimljivim ilustracijama. Autori izložbe su Bruno Vojvodić koji je radio na pisanju i istraživanju te Boris Benko koji je zaslužan za dizajn,

ŠTA JE SAMO KARLOVCU? WHAT IS NOT FOUND IN KARLOVAC

dok je za statističke izračune i projekcije bio zadužen Dražen Cukina. Izložba je trajala od srpnja do prosinca prošle godine i bila je poklon Karlovčanima povodom 440 godina postojanja Šesterokrake zvijezde.

mo sa sigurnošću potvrditi da odijelo zaista ne čini čovjeka te da je naš grad vrlo bogat i zanimljiv.

Novinarska skupina OŠ Grabrik
Autorska prava za objavljivanje infografika u Grabriću ustupili su njihovi autori: Bruno Vojvodić i Boris Benko.

UČIMO NA PUTU

PETAŠI NA PRVOJ TERENSKOJ NASTAVI

Učenici 5.c i 5.d razrednog odjela, u pratnji razrednica i predmetnih učitelja, svoju prvu terensku nastavu proveli su u Krapini u Muzeju krapinskih neandertalaca i Cinestaru Zagreb.

Svoj doživljaj terenske nastave opisala nam je učenica Mia Maria.

U srijedu, 16.10. 2019. išli smo u Krapinu i Cinestar.

U Krapini smo posjetili Muzej krapinskih neandertalaca. Tamo je bilo jako lijepo. Prvo smo gledali film o životu neandertalaca,

a poslije nas je muzejem proveo vodič Marko. Puno smo naučili o životu pračovjeka, a najviše mi

se svidio prikaz kipa koji je izgledao kao pravi neandertalac.

Nakon Krapine išli smo u Cinestar u Arena centru Zagreb. Mi, djevojke, bile smo jako uzbuđene jer nam je razrednica dopustila razgledavanje trgovina, a nakon filma mogle smo i

nešto kupiti. Film koji smo gledali zove se „Dora istražuje izgubljeni grad.“ Bio je predivan.

Kada smo se vratili u Karlovac, bila sam pod dojmom i sretna. Jako mi je drago što je ovo bio prvi „izlet“ u petom razredu.

Mia Maria Mastelić, 5.d

TERENSKA NASTAVA U NOVOJ ŠKOLSKOJ GODINI ZA UČENIKE 6. RAZREDA

Prva terenska nastava u ovoj školskoj godini za šeste je razrede održana 7. listopada 2019. Putovanje je bilo kratko, ali vrlo zanimljivo.

Prvo smo krenuli u Zagreb na Zagrebački velesajam. Tamo smo išli u Prvu dječju detektivsku igraonicu. Prva igra sastojala se u tome da nađemo zgradu u kojoj se nalazi Escape room. Ta je igra bila neplanirana jer smo malo zalutali tražeći pravu zgradu!

Brzo smo se snašli i došli u igraonicu. Prve grupe učenika 6. razreda krenule su s igrama dok su ostali učenici čekali jedući prve sendviče spravljene upravo za izlet. Bilo je puno aktivnosti u čekaonici, između ostalih i az filma "Sherlock Holmes" koji su svi učenici pažljivo pratili.

Nakon toga počela je podjela učenika u grupe. Svaka grupa išla je u drugu sobu i dobivala različite igre i mozgalice. Mojoj je grupi dodijeljena soba "Detektiv" u kojoj je bilo puno kodiranih kutija koje je trebalo dešifrirati i otvoriti. Brzo smo prošli prvu sobu, a zatim i drugu i treću. Čim smo završili s igranjem napetih i zanimljivih igara, dobili smo diplome i krenuli u Avenue Mall u kino. Gledali smo film "Nevjerojatan život psa Enza". Nakon završetka filma, krenuli smo u Ščitarjevo gdje je smješteno Arheološko nalazište "Andautonija". Od kustosice, koja nas je vodila nalazištem, saznali smo da su na tome području pronađeni ostatci rimskoga grada iz razdoblja od 1. do 4. stoljeća n. e. Andautonija je nastala zbog magistralne ceste (tzv. cardo) koja je prolazila kroz taj dio Ščitarjeva. Vidjeli smo ostatke rimskih nastamba i termi, mirisali smo starorimske mirise, a čak smo vidjeli i rimsku kuhinju. Iskapali smo keramiku i odijevali smo se u rimske toge.

Sudjelovali smo u radionici tkanja, oslikavanja i izrade bule.

Zahvaljujući svim tim aktivnostima, vrlo brzo došlo je vrijeme kada smo trebali krenuti natrag u Karlovac.

Ovo je putovanje, iako kratko, bilo jako zabavno i poučno.

Nevio Božić 6.b

Promet kroz povijest

POSJET TEHNIČKOM MUZEJU NIKOLA TESLA

Danas uz pojam putovanja uglavnom povezujemo riječi poput: odmor, zabava, užitak... Međutim, na prva putovanja ljude su potaknule sasvim suprotne stvari; ratovi, glad ili pak prirodne nepogode. Također, takva su putovanja bila pravi poduhvati! Naime, nije bilo brzih i sigurnih prijevoznih sredstava koje poznajemo danas, stoga se putovalo uglavnom na manje relacije. Ljudi su hodali ili koristili životinje za vuču i nošenje tereta. Izumom novca i kotača oko 4000. godine prije Krista počela su putovanja i u udaljenije krajeve. Nije to bio kotač kakav poznajemo danas, već željezni, ali je označio revoluciju u povijesti prometa. Od sredine 19. stoljeća počinju masovnija putovanja, a tome je pridonio tehnološki razvoj. Prvo putovanje oko svijeta

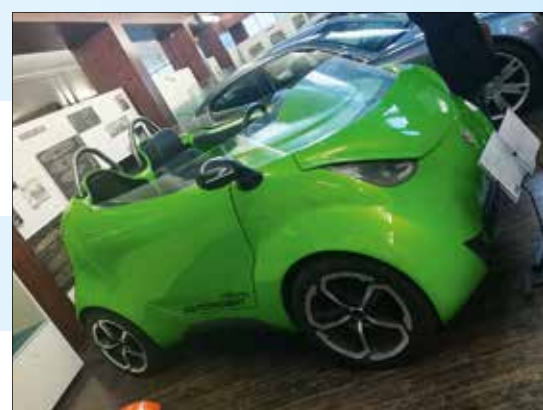
ljudi su počeli letjeti poput ptica, a za to su zaslužna braća Wright i njihov prvi avion. Razvojem zrakoplova klipne motore zamijenili su mlazni te konačno raketni, koji su omogućili i letove u svemir.

smo primjere razvoja prometnih sredstava na kopnu, vodi i u zraku. Posebno su nas oduševili parna lokomotiva Samoborček, podmornica, bicikl koji se potpuno razlikuje od današnjih, ali i električni automobil. Osim prijevoznih sredstava, mogli smo vidjeti i njihova srca – motore koji su ih pokretali te smo naučili na koji su način funkcionirali. Bilo je fascinantno vidjeti kako tehnolo-

organizirano je 1871. godine. U to vrijeme ljudi su putovali vlakovima ili brodovima. Prvi automobili javljaju se 1876. godine i danas su najčešće prijevozno sredstvo. Nekoliko desetljeća kasnije

Djelić tog razvoja imali smo prilike vidjeti u Tehničkom muzeju Nikola Tesla u Zagrebu, koji smo posjetili u prvome polugodištu, 13. studenog. Na odjelu Prometnih sredstava vidjeli

gija brzo napreduje i potaknulo nas je na razmišljanje što nas tek očekuje.

Katja Cvitičanin, 5. b

ANKETA O PUTOVANJIMA UČENIKA OŠ GRABRIK

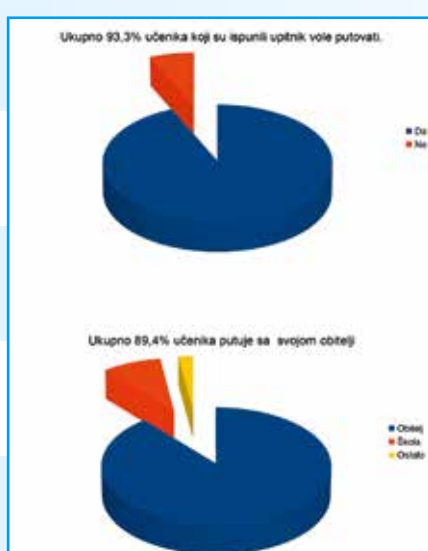
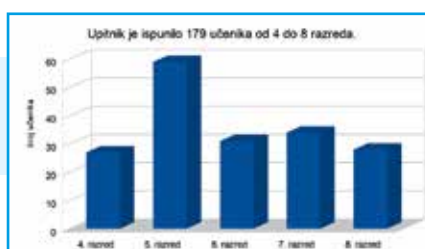
Pitali smo učenike naše škole o njihovim navikama i načinima putovanja. Anketa se sastoji od kratkih pitanja kojima je svrha prikupljanje podataka o interesima, mogućnostima i učestalosti putovanja učenika od 4. do 8. razreda. Dobili smo zanimljive odgovore.

Navedi neka odredišta gdje si putovao na duže od 3 dana u zadnjih godinu dana.

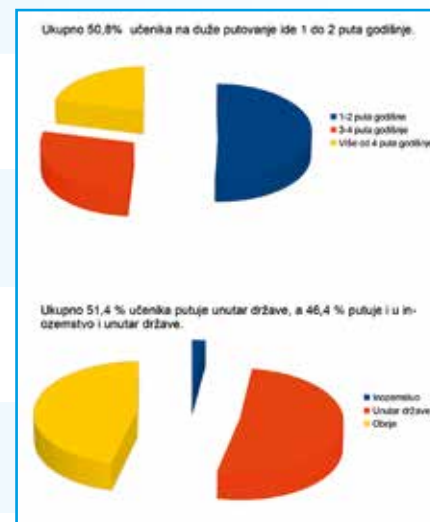
Opatija, Pula, Zadar, Nin, Šibenik, Primošten, Rijeka, Selce, Malinska, Trogir, Biograd na Moru, Poreč, Makarska, Seline, Supetar, Pirovac, Stobreč, Slovenija, Drniš, Ogulin, Lovran, Trogir, Barbariga, Tribunj, Lipovača, Novi Vinodolski, Murter, Pakoštane, Nin, Rovinj, Slunj, Lika, Dubrovnik, Podgora, Imotski, Vukovar, Slavonija, Istra (Medulin), Murter, Višnjani, Požega, Njivice, Bibinje, Valpovo, Johi, Zagreb, Lađevac, Dramalj - Rab, Krk, Veli Lošinj, Vis, Ugljan, Vir, Mali Lošinj, Brač, Hvar, Pag, Korčula, Pelješac, Dugi Otok - Stubičke Toplice, Tuheljske Toplice

Inozemstvo: Innsbruck-Austria, Lisabon, Prag, Berlin, Salzburg, München, Banja Luka i Njemačka, Villingen-Schwenningen, Novi Sad, Austrija, Liverpool, Agen (Francuska), Genova (Italija), Laško (Slovenija), St. Margarethen (Austrija), Bosna i Hercegovina, Beč, Barcelona, Gardaland, Strasbourg, Graz, Pariz, Makedonija, Srbija, Beograd, Zurich, Francuska, Madrid, Barcelona, Lisabon, Marakeš, Turska, Pariz, Venecija, Kranjska Gora, Sthocklom, Sarajevo, Pristina, Rim, Beč, Prag, Budimpešta, Beograd, Australi-

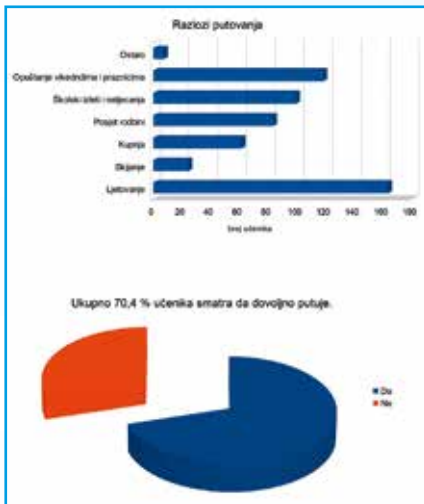
ja, Verona, Salzburg, Risoul, Budva, Sarajevo, Berlin, London, Tajland, Nizozemska, Luxemburg, Belgija, Francuska, Rogla (Slovenija), Klagenfurt, Češka, Mostar, Švedska, Mostar, Zurich

Navedi neka odredišta koja si posjetio tijekom jednodnevnog izleta u zadnjih godinu dana.

Gradovi i mjesta: Zagreb, Ozalj, Zadar, Čakovec, Lovran, Njivice, Malinska, Varaždin, Samobor, Opatija, Hum, Split, Krapina, Selce, Pula, Dubrovnik, Rijeka, Crikvenica, Sisak, Knin, Ogulin, Novi Vinodolski, Imotski, Križevci, Moravice, Otočac, Rabac, Krapina, Jastrebarsko, Dramalj, Smiljani, Labin, Murter, Poreč, Senj, Požega, Nin, Trsat, Marija Bistrica

Otoci: Šolta, Čiovo, Vir, Krk, Pag,

Toplice: Topusko, Tuheljske, Jezerčica, Sveti Martin

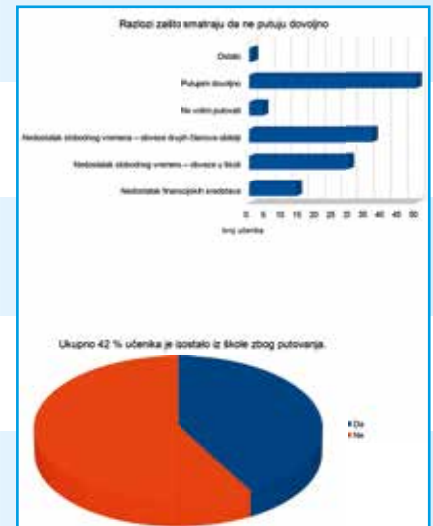
NP Plitvice, NP Brijuni, Baračeve spilje, NP Risnjak. Zeleni vir, Rastoke, izvor rijeke Slunjske, NP Paklenica

Planinarenje: Martinščak, Vinića, Medvednica, Sljeme, Petrova gora, Oštrc, Velebit, Japetić, Klek

Inozemstvo: Venecija, Velika Kladuša, Bihać, Ljubljana, Graz, Novo Mesto, Beč, Turska, Srbija, Bled, Bohinj, Crna Gora

Da u ovom trenutku možeš oputovati gdje god želiš, kamo bi otišao?

Toscanu, Italiju, Dubrovnik, Stuttgart i Split, Kaliforniju, Innsbruck, Pariz, Biograd Na Moru, Pag-Povljana, NEW YORK, Dubai, Grčka, Los Angeles, Bali, Miami, Island, Zadar, Tokyo, Japan, Madrid, Francuska, London, Španjolska, Samobor, Vir, Lošinj, Kanada, Frankfurt, Kina, Manchester. Vodice, Rim i Atena, Austrija, Švicarska, Verona, Sankt Peterburg, Tuheljske to-

plice, na rijeku Amazonu, otišla bih negdje na more ili u Zagreb u shopping, Pompeje, Meksiko, Hawaii, u Ameriku, Minimundus, Klagenfurt, Vukovar, Egipat, SAD, Disneyland, Thailand, Australiju, Rijeka, Beč, Maldive, Plitvička jezera, Zagreb, Njivice, Rabac, Njemačka, Berlin, Crikvenicu, ja bih išla u BOSNU k rodbini jer ih nisam vidjela čak 6 mjeseci, Florida, Mali Lošinj, Ljubljanu, Veneciju, Gardeland., Santorini, Chichago, Portugal, San Marino, Okland, Gardaland, Istanbul, Budvu, Bali, Bora Bora, KRANJSKA GORA, Tunis, Kina, Peru, Budimpeštu, Barcelonu.

**TAMO GDJE NEMA
CORONAVIRUSA.**

Davor Rostuhar

POLARNI
SAN
PRVA HRVATSKA
EKSPEDICIJA
NA JUŽNI POL

OSVRT NA PUTOPIS

Pri odabiru putopisa privukao me sam naziv knjige. Zanimalo me zašto san, odnosno zbog čega je njegov san bio ključan na tom putu.

U početku je bilo teško čitati i shvatiti knjigu zbog brojnih informacija, no svakom pročitanim stranom Davor nas sve više uvlači u svoj svijet i postaju nam puno jasniji razlozi zbog čega je uopće pokrenuo ekspediciju na Južni pol. Taj put je isprva bio samo ideja koja je s vremenom postala san, a nakon gotovo dva desetljeća, napokon, i njegova stvarnost.

Iz toga sam zaključila da se ništa u životu ne događa samo po sebi, već za to treba puno truda, strpljenja i vremena. Ostvarenjem svog, Davor je ostvario i snove drugih te nas potiče da i

pravo, i najviše pomoglo na putu. U svojem putopisu i sam je napisao kako su ga vjera i nada vodile na putu i da je, zahvaljujući tome, uspio. Kada je mislio da više ne može, ipak se nije predao.

Svi bolovi, strahovi, tjeskoba i ozeblina, koje su mu onemogućavale da hoda nekoliko dana, nisu ga zaustavile u ostvarenju snova jer, kada nešto istinski želimo, ne odustajemo koliko god bilo teško. Ustrajnost se isplati, što je i dokazao. Smatram da može svima biti uzor, baš kao što je i meni postao nakon čitanja knjige. Ovu bih knjigu preporučila svima jer u svakome može probuditi tračak nade u ostvarenje snova od kojih nikada ne smijemo odustati.

Putopis, također, obiluje mudrim i poticajnim mislima, a meni

je jedna od najdražih: „I u najdubljim trenucima beznađa pronaći ćeš nadu i svjetlost koja će ti pokazati kako dalje, jer ovo što činiš uistinu je plemenito. Okusiti granice, takvu vrstu slobode, najplemenitija je ostavština koju možeš prosljediti onima koji sanjaju.“

Sa sigurnošću mogu reći da je ovo jedna od mojih najdražih knjiga koja me naučila kako se treba boriti za ono što istinski želimo jer bez truda i muke ništa nećemo postići.

Tara Radočaj, 7.c

KLIMATSKE PROMJENE

HOĆEMO LI OSTATI BEZ GODIŠNJIH DOBA?

Što nam sve donose klimatske promjene, kako utječu na nas i naš okoliš te hoćemo li ostati bez godišnjih doba? To su pitanja na koja ne možemo ostati ravnodušni te se zaista moramo zapitati koja je i naša uloga u zaštiti prirode.

Niti pahulja nije navratila u moj grad. Nekako uoči Božića ponadala sam se da bi se mogao prostrijeti bijeli pokrivač, a grane drveća bile bi ukrašene snježnim i ledenim kuglicama. Kakva bi to kulisa bila! Ne tako davno, uobičajena, a danas tako rijetka.

I prošao je Božić i Nova godina i počela je nastava. Snijega i dalje nije bilo. Djeca su tužno pogledavala prema saonicama koje su skupljale prašinu u kutovima ostava i podruma. Pomislih je li snijeg samo

privremeno zauzet pa sada uveseljava neku drugu djecu, negdje daleko? Možda u Africi, u Sahari? Tamo je nedavno pao po prvi put i ostavio ljude u čudu. Gledali su kako im se pahulje tope na vrelim dlanovima znajući da se nešto loše sprema. Ne znam je li im bilo drago, ali nisu za njega bili spremni. Razmišljali su, vjerojatno, što su to napravili. Što smo skrivili da nas priroda ovako kažnjava. I nisu bili usamljeni. Gotovo svi su si mogli postaviti to pitanje. Naravno, Eskimi na Aljaski, indijanska plemena u Amazoni, australski Aboridžini i rijetke slične zajednice, nisu ničim zaslužile da ih stigne ista sudbina. No sav ostali suvremeni svijet razljutio je prirodu. Nisu slušali njena upozorenja i njene signale. Isprva blage, a onda sve snažnije poru-

ke u obliku oluja, potresa, požara, erupcija vulkana i golemih valova. Granica je bila prijeđena, a priroda nam je postala neprijatelj. Priroda koja nas je stvorila i sve nam pružila. Dala nam je na korištenje svaki dio sebe, a mi joj nismo vratili ništa. Priroda je patila dugo, a sada je proključala iz nje srdžba neslućenih razmjera. Zbog nas će ispaštati i oni ribari na Aljaski i skupljači plodova i lovci u Amazoni. Ispaštati će sav biljni i životinjski svijet, generacije koje dolaze, oni još nerođeni.

Voljela bih vjerovati da ćemo smoći snage da zaliječimo prirodu i ispravimo učinjeno. Ako krenemo odmah, možda još nije prekasno. Nada postoji, ali krenimo od svakog pojedinačno. Emisije štetnih plinova još uvijek su prevelike, iako se pokušava na to utjecati. Brinimo se o otpadu, reducirajmo potrošnju energije i vode. Koristimo obnovljive izvore energije, snagu vjetra, vode i sunca. Čuvajmo floru i faunu, mora, oceane. Spriječimo sječú šuma i uništavanje Amazonije kao „pluća svijeta“. I poslušajmo jednu hrabru šesnaestogodišnju djevojčicu iz Švedske. Djevojčicu koja se suprotstavlja velikim kompanijama, profitu i neodgovornim ljudima poput američkog predsjednika Donalda Trumpa. Čovjeka koji negira klimatske promjene dok se ledenjaci ubrzano tope. Australija je u plamenu, bude se vulkani, a neki kao da to ne vide. Podržimo i Pariški sporazum najrazvijenijih zemalja svijeta o smanjenju štetnih utjecaja na prirodu. Dajmo vremena prirodi da se oporavi i stanimo uz čudesnu, savjesnu, pametnu i hrabru Gretu Thumberg, heroinu novog doba. A ja ću se i dalje nadati da će već sljedeće zime zapasti snijeg i zabijeliti i naš grad.

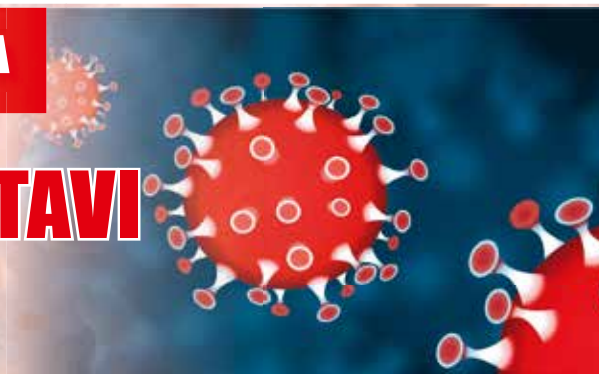
ŽIVOT U VRIJEME KORONAVIRUSA

OSMAŠ U ONLINE NASTAVI

Nikad nisam mislio da ću ovo pomisliti, kamoli napisati, ali stvarno mi nedostaje škola. Već od same najave škole na daljinu jedini sam u razredu ostao prestravljen. Ne zbog karantene ili nečeg sličnog, ja sam samoizolaciju prakticirao već od početka školske godine. Moj najveći problem bila je moja lijenost za koju sam znao da će baš sada izaći na vidjelo. Od prvog pravog radnog tjedna nisam se mogao skoncitrirati ni na što vezano uz školu.

Uvijek mi je nešto odvlačilo pozornost jer ipak sam doma što je, uz moj manjak samodiscipline, završilo ovakvim golemim zaostatcima u kakvima sam sad. No, moji pravi problemi nastali su baš kada je šteta već bila učinjena. Ja, naime, nisam imao nekakvih naročitih ciljeva što se tiče odabira srednje škole, za razliku od većine učenika u mom razredu. Drugim riječima, nisam imao skoro nikakvu motivaciju da se riješim svih tih zaostataka. Ne kažem da uopće nisam ništa radio, nego da sam neke zadatke, koje sam mogao riješiti u svega nekoliko sati, razvlačio na pet ili šest. Tako su se novi zaostatci gomilali, a moja motivacija slabila. Jedino što me motiviralo na rad bila je vjera koju su u mene polagali moji profesori i ukućani kad već sam nisam imao vjere u sebe. Već sam se osjećao razočaranim u samog sebe i nisam htio to isto razočaranje priuštiti onima koji

su najviše vjerovali u mene, ali osjećao sam se kao da jednostavno ne mogu. Nisam mogao doći kući zašto, ali bez obzira na svu podršku drugih, i dalje se nisam mogao prisiliti da napravim išta vezano za školu. Do promjena je došlo tek prošli tjedan, po običaju, iznenadno. Ne znam kako sam se pokrenuo, ali eto, nekako je sve išlo nabolje. Naravno, ne zadugo jer sam nakon samo nekoliko dana sve to uprskao, počevši baš s ovom zadaćom. I tako to ide u nedogled! Jedan dan prođe donekle uspješno pa drugi dan sve padne u vodu.

Robert Gajšak, 8.a

Tena Pudina, 8.a

Zato mi, koliko god ja to mrzio priznati, nedostaje škola. U školi sam morao obaviti jedan dio nastave, bez obzira jesam li to radio zbog nekog daljnjeg cilja ili ne. Znam da i ovako postoje posljedice za moj nerad, ali teže mi je raditi kada sam prepušten sam sebi nego kad sam u školi u koju sam došao baš iz tog razloga da nešto naučim. Pa eto, ne znam što više nadodati na sve što sam napisao, osim da se nadam da ću izdržati do kraja ove karantene i napokon se izvući iz ove neugodne situacije u koju sam se uvalio.

Tibor William Držanić 8.b

NASTAVA NA DALJINU ILI NASTAVA UŽIVO

U naprednim europskim školama učenici već duže vrijeme koriste elektroničke uređaje za učenje iz svojih domova. U hrvatskim je školama pandemija koronavirusa ubrzala uvođenje informacijsko-komunikacijske tehnologije i učenja na daljinu.

Nikad neće postojati oblik nastave za učenje na daljinu ko-

U ovakvim okolnostima svima je teško. Profesorima je teško ocijeniti učenike jer ni sami nisu sigurni jesmo li domaću zadaću napisali sami ili imali otvorenu bilježnicu za vrijeme kviza. Naravno, kako bismo imali dobre ocjene i zaslužili ih, moramo biti pošteno prema sebi. Neki će ipak prepisivati jer uvijek postoje učenici koji zavaravaju sami

da ćemo dobiti lošije ocjene. Tih nejasnoća nema toliko kada je nastava uživo. U školi smo svaki dan zajedno u klupama, umorni ako je jutarnja smjena, a živahni ako smo popodne. Možemo postavljati pitanja čim se nejasnoća pojavi i odmah dobiti jasan odgovor.

Jedan od većih problema tijekom nastave na daljinu problemi su tehničke naravi, kvarovi na sustavu jer se previše ljudi prijavi u isto vrijeme, usporavanje interneta ili pak kvar na uređajima na kojima radimo. Većina učenika strepi od neke prepreke na putu od učitavanja do predaje gotove zadaće profesorima.

Na nastavu su tijekom svibnja u škole počeli ići samo učenici od 1. do 4. razreda jer ti učenici pripadaju nisko rizičnoj skupini prijenosnika virusa.

Po mome bi mišljenju svi trebali ići u školu jer je trenutna situacija povoljna i nema oboljelih. Osobito je to važno za 8. razrede i maturante srednjih škola. Oni koji trebaju ispravljati negativne ocjene, odgovarati ili pisati test kako bi poboljšali ocjenu iz pojedinog predmeta, sada nemaju šansu napraviti to u školskoj klupi. Bolji nam je uspjeh važan da bismo upisali željenu srednju školu i u budućnosti radili ono što sad priželjkujemo.

Nadam se da ćemo se ipak naći na kraju nastavne godine pridržavajući se svih uputa vezanih za sprječavanje virusa te se zajedno zabaviti i fotografirati u „osmaškim“ majicama s našim razrednicama te se oprostiti jedni od drugih i poželjeti daljnji uspjeh u srednjoj školi. To bi bio veseo, zabavan i primjeren kraj našega školovanja, baš onakav kraj kakav su do sada imale sve generacije osmaša.

Sara Bogović, 8.b

Upravo gledam na internetu

Lovro Bolfek, 7c

jim možemo potpuno zamijeniti školu kakvu poznajemo. Ukoliko ova pandemija duže potraje, još će nam više nedostajati prijatelji, profesori i svi oni koji školu čine obrazovnom ustanovom. Tek sada možemo shvatiti koliko su nam profesori i profesorice doista važni. Škola je mjesto komunikacije, izravne interakcije i učenja te je, kao temelj emocionalnog i socijalnog razvoja, nezamjenjiva u životu svakog djeteta. Društvo vršnjaka koje stječemo tijekom odrastanja bit će nam važno i u budućnosti.

sebe i rade na vlastitu štetu a da toga nisu ni svjesni. Nitko ne želi školsku godinu završiti sjedeći za računalom u iščekivanju novog zadatka objavljenog na Google disku.

Za izradu zadaće imamo kratke rokove i još nam više vremena treba kako bismo napravili ono što se od nas traži jer su zadaće teže i kompleksnije. Na početku je bilo sve zanimljivo i novo, no sada više ne znamo što trebamo napraviti ni kako. Svi smo zbunjeni i ponekad prestrašeni jer ne razumijemo zadatke prema uputama koje smo dobili pa mislimo

CRTA – IZAZOV ILI PROKLETSTVO

Rječnik hrvatskog jezika. Linija. Crta. Granica. Krajnja točka do koje se što može prihvatiti. Stvarni ili zamišljeni potez koji dijeli što od čega. Ograničenje. Krajnja točka do koje se što može prihvatiti, podnijeti ili dopustiti. Ništa za mene zanimljivo. Dosadno.

Prijeći sve granice znači da se ne možeš zaustaviti. To mi se najviše sviđa. I sjetim se velikih imena. Vincent van Gogh, Pablo Picasso, Salvadore Dali umjetnici su koji su pomaknuli granice u slikarstvu. Luciano Pavarotti, Mozart, Bach pomaknuli su granice u glazbi. Ivana Brlić Mažuranić i Marija Jurić Zagorka kao žene pomaknule su granice svog vremena. Nikola Tesla pomaknuo je granice u znanosti. Oni su ti koji se nisu mogli zaustaviti. I danas nam trebaju ljudi koji će pomaknuti crtu i pobijediti ovaj strašni i opasni virus koji je postavio prepreke svim ljudima na ovom našem lijepom plavom planetu. I meni je postavio granice. One su veće od svih zadataka u školi i domaćih zadaća, od svih maminih i tatinih zabrana, bakinih i djedovih ograničenja. A ja ne volim granice. Volim more, valove, rijeke, putovanja. Volim glazbu, pjesmu, ples i smijeh. I maštu. Volim maštu. Sada je to moj svijet bez granica. U tom svijetu mogu otploviti u 17. stoljeće i razgovarati s kraljevima i kraljicama. Mogu otploviti u 25. stoljeće i upoznati neke nove svjetove. Opet malo pogledam na internet i pročitam da je jednom jedan mudri čovjek rekao: "Prestani razmišljati o svojim granicama, počni otkrivati svoje mogućnosti." Imam isti broj sati dnevno kao Mozart, Bach, Pavarotti i Tesla. I želim iskoristiti svaku sekundu, makar pogriješio. Želim prijeći granicu i otvoriti vrata uzbudljivim mogućnostima koje su tu, iza njih. Možda ću na tom putu sresti lava Aslana ili zlu Bijelu Vješticu. Ne bojim se, jer to je život. To su mogućnosti i granice preko kojih mogu i želim sada prijeći.

A što ću kasnije? To ne znam. Znam samo da volim živjeti i biti sretan i slobodan. Zahvalan sam na svemu što imam. Ne odustajem od svojih snova. Prihvaćam izazov, prelazim granicu i idem dalje...

Sanjin Janjanin, 6.b

Dijete sam koje voli prelaziti granice, ali

znam da neke od njih ne smijem prijeći. Prelazim ih s oprezom da ne bih nekome naudio. Da ljudi tijekom povijesti nisu prelazili svoja ili društvena ograničenja, ne bi se stvorio ovakav napredak čovječanstva.

Moramo biti zahvalni onima koji su unaprijedili svijet svojim načinom razmišljanja, kao i svojim naprednim djelima. Prelasci granica zabavni su izazovi s kojima moramo biti oprezni. Ako ih se bojimo, nikada nećemo postići napredak ili neko poboljšanje. Neka ograničenja ne smijemo prijeći jer su postavljena s određenim razlozima. Moramo biti odgovorni i trebamo promisliti prije svakog prelaska nekog ograničenja. Želim prelaziti one granice za koje smatram da su izazov te ću možda, kad odrastem, postići nešto važno. Svijet se razvija zahvaljujući prelascima granica. Postoje ljudi koji imaju vizije za poboljšanje, a to su uglavnom bili znanstvenici i umjetnici koji su živjeli ispred svog vremena. Takvi su ljudi često bili osuđivani zbog svojih ideja i postignuća (Nikola Kopernik). Moj najveći idol u doprinosu i razvoju čovječanstva je Leonardo da Vinci. Ugledam se na njega jer je on imao puno ideja i nije nikad odustao sve dok ih nije usavršio i pretvorio u stvarnost. Da nema Nikole Tesle, ne bismo imali električnu energiju i ja ne bih ovo mogao pisati na tabletu. Postoje ljudi koji su pokušali prijeći, proširiti granice na nasilan način. Tu mislim na ratove kojima su se željele prijeći tuđe granice. Ratovi su nastali prelaskom zabranjenih granica na nasilan način. Njima se usporava razvoj čovječanstva. Ljudi koji započinju ratove pokušavaju svoje ideje ostvariti na silu i štetu drugih što ne dovodi do napretka svijeta, već do njegovog nazadovanja. Srećom, nema mnogo takvih ljudi i ne smijemo se opterećivati njima jer oni nisu vrijedni toga.

Trenutno se nalazimo u kompliciranoj situaciji, ali niti jedna pojava ili virus ne može nas spriječiti u razvoju i razmišljanjima za poboljšanje svijeta. Nikada neću prestati prelaziti granice jer vjerujem u sebe. Moji mi roditelji ponekad pomažu u prelaznju granica, ali mi i postavljaju granice koje ne smijem prijeći. Svjestan sam da nisam jedini koji voli prelaziti granice i to me veseli. Ukoliko ne možete iz prve prijeći neku granicu, zastanite, skupite fizičku i psihičku snagu te ju probajte prijeći.

Vilim Miletić, 6.a

ANKETA

Analiza nastave na daljinu u prvih mjesec dana pokazala je da su roditelji i učenici zadovoljni provođenjem takvog oblika nastave, kao i načinom vrednovanja. Učenici se dobro snalaze u svim predmetima i zadacima te u alatima u kojima izrađuju zadatke.

Anketa o zadovoljstvu organizacijom nastave na daljinu provedena je na uzorku od **286** ispitanika, učenika PN (84%) pokazala je sljedeće rezultate:

Odgovori su izraženi brojem učenika koji su odgovorili na pitanja:	U potpunosti se slažem	Slažem se	Niti se slažem niti se ne slažem	Ne slažem se	Uopće se ne slažem
Brine me trenutna situacija vezana uz epidemiju	63	137	66	11	9
Sviđa mi se škola na daljinu	31	89	118	34	14
Dobro se snalazim u virtualnoj učionici	94	152	35	5	/
Stižem pratiti sve ponuđene sadržaje	80	150	43	12	1
Redovito ispunjavam sve zadatke svojih učitelja	148	109	25	3	1
Učitelji zadaju zadatke koje mogu ispuniti bez većih teškoća	47	145	76	15	3
Nedostaje mi škola uživo	128	77	55	17	9

Koliko vremena dnevno provedeš rješavajući dobivene zadatke?

1-2 sata = 32 učenika

2-4 sata = 135 učenika

4-6 sati = 95 učenika

Više od 6 sati = 24 učenika

Dijeliš li s nekim od ukućana uređaj (tablet, računalo, laptop)?

(Npr. s bratom, sestrom, roditeljima,...)

61% učenika samostalno prati i rješava zadatke

39% učenika pomoć pružaju: roditelji

braća/sestre

prijatelji

nastavnici

Nedostatci nastave na daljinu:

- Previše zadataka.
- Premalo vremena za obavljanje pojedinih zadataka.
- Nejasne upute o slanju zadaća/rokovima u kojima nešto treba predati.
- Prekasno zadavanje zadataka.
- U nekim učionicama nema redoslijeda zadataka pa se teže snaći.
- Stalno prebacivanje iz jedne u drugu aplikaciju.
- Previše prepisivanja (materijala koji bi mogli isprintati i naljepiti u bilježnicu).
- Nedostatak kontakta uživo s nastavnicima (da im objasne nejasno gradivo).
- Tehnički problemi (sa slanjem mailova, otvaranjem linkova, internet „štaka“, više članova obitelji dijeli jedno računalo...)
- Provođenje previše vremena pred ekranom.
- Problemi s organizacijom vlastitog vremena.
- Nedostatak intrinzične motivacije.

Pozitivne strane nastave na daljinu:

- Novo, zanimljivo iskustvo.
- Bolja koncentracija i motivacija.
- Nema pritiska, žurbe, stresa.
- Nema testova.
- Samostalna organizacija vremena za rad i odmor – rad vlastitim ritmom.
- Više slobodnog vremena.
- Više vremena za svoje ukućane.
- Stjecanje samostalnosti.
- Dobra komunikacija s nastavnicima.
- Pomoć ukućana i interneta kod rješavanja zadataka.
- Napredak u korištenju informatičkih tehnologija.
- Učenje u udobnosti vlastitog doma.
- Duže spavanje.

Neki od odgovora je:

- Ne moram previše hodati i jelo mi nadohvat ruke.
- Profesori su se dobro organizirali, u zadatcima daju jasne upute. Drago mi je što uvijek stoje na raspolaganju.
- Možemo ići u školu u pidžami.
- Rješavamo više zabavnih kvizova, sadržaj je zanimljiv kao i zadatci. Nismo previše opterećeni kao u školi i imamo malo veću slobodu što se tiče rješavanja i odgovaranja. Komunikacija je dobra i povratne mailove da smo riješili zadano dobivamo gotovo odmah od svih profesora.
- Ne moram se brinuti da ću zakasnuti u školu.

Prijedlozi za poboljšanje nastave na daljinu:

- Smanjiti količinu zadataka.
- Smanjiti količinu prepisivanja (npr. listiće rješavati na računalu).
- Više vremena za ponavljanje.
- Postavljenje zadataka ranije u danu.
- Isti rok za sve predmete – npr. 20h.
- Jasnoća i preglednost kod zadavanja zadataka.
- Dati jasne upute o slanju zadaća (koje (ne)treba slati, koji je rok).
- Virtualne učionice.
- Videopozivi s nastavnicima.
- Videosnimci pojedinih lekcija (nastavnici objašnjavaju gradivo kao u školi).
- Bolja komunikacija između nastavnika i učenika, te uzajamno razumijevanje.
- Brže odgovaranje nastavnika na upute učenika.

BAJKOVITO PUTOVANJE

BAJKA O VRATIMA, D. Dragojević

Jako volim čitati bajke. One imaju sretne završetke i kada ih čitam, osjećam se ugodno. Osjećam se kao da više nisam u svojoj sobi, već pored glavnog lika, u tom čarobnom svijetu gdje on živi. Kada sam pročitala naslov bajke, nisam očekivala ovakvu priču. Očekivala sam bajku o djeci koja su našla čarobna, ali zaključana vrata koja su pokušala otvoriti. U životu čovjeka svaka nova vrata su važna. Vrata predstavljaju novu priliku. Trebamo otvoriti svaka na koja naiđemo i pogledati što se iza njih krije, jer svaka otvorena vrata zapravo su nova mogućnost, prilika da nešto otkrijemo, naučimo, ispunimo neke snove.

Bajka koju sam pročitala govori o dječaku kojemu je majka pričala priču, ali ju nikad nije završila jer bi dječak svaki put zaspao prije kraja priče, a onda je ona preminula. Dječak je tragao za krajem, ali ga nikad nije pronašao jer kraja zapravo nije niti bilo. Najviše me se dojmio upravo dječak. Sviđa mi se što je toliko volio tu priču da je išao preko cijelog svijeta samo da nađe završetak. Mogu se poistovjetiti s njime, prepoznajem sebe u njemu zbog svoje i njegove radoznalosti, ali i upornosti i strasti. Događaji u bajci koju je majka pričala dječaku i oni na kraju svake bajke koji su mu pričali ljudi su nestvarni, a stvarni su svi događaji izvan te bajke. Dječakov put i potraga su stvarni. Pripovjedač se susreo s vojnikom, glumcem, kotlarom, staricom i djevojkom i svi su oni ispričali svoj kraj priče. Najuvjerli-

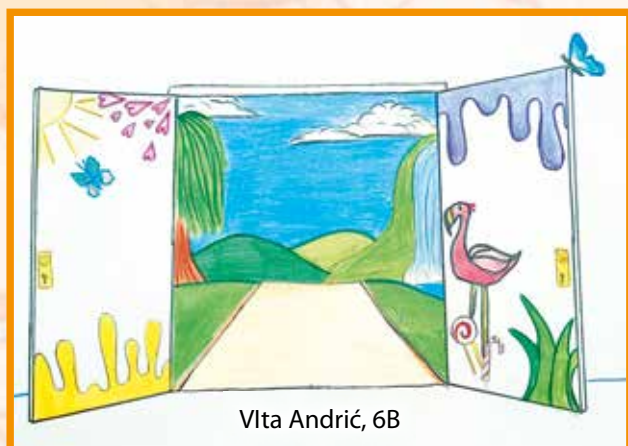
viji je bio onaj staričin i djevojčin, jer bajka zapravo nikad nije imala kraj, odnosno mogla je završiti kako god dječaku srce želi, a to su mu one i rekle. Njihov kraj ostavljao je otvorene sve mogućnosti, jer ne znamo što budućnost nosi i čini mi se da je to zapravo poruka koju mu je majka bajkom željela prenijeti. Sami stvaramo svoje završetke priča. Imamo mnogo izbora koji nas mogu odvesti različitim životnim putevima. Svaka majka zna početak za svoje dijete, ali ne zna kako će izgledati ostatak njegova puta, odnosno života. To je zapravo ono što život čini prekrasnim; mogućnosti i nepredvidivosti. Primijetila sam da bajka ima sretan kraj te stvarne i nestvarne događaje, poput svake bajke. U mom završetku priče kralj bi rastao tužan i nezadovoljan. Međutim, kada bi odrastao,

smislio bi rješenje svog problema. On bi, kao kralj, donio zakon koji kaže da svatko ima pravo otvoriti svoja vrata. Na kraju krajeva, on je kralj i njega bi se moralo slušati. Tako bi mu se ispunila najveća želja, mogao bi otvarati svaka vrata i uživati u svakom kratkom trenutku iščekivanja onoga što se iza njih krije.

Ova bajka mi se jako svidjela, a osobito njezin završetak. Dječak je pronašao odgovor, odnosno kraj koji ga je umirio i zadovoljio, koji je razumio, a ujedno je on zapravo značio jedan novi početak za njega. Kraj priče je zapravo bio početak ljubavi, početak nečeg novog i neistraženog čemu se radovao. Svaki je kraj zapravo neki novi početak, neka nova vrata koja vode u budućnost – samo ih treba otvoriti.

Lucija Knežević, 5.b

Put do cilja

Vlta Andrić, 6B

Moj je cilj biti sretna i uspješna u životu, a trenutno mi je najvažnije upisati se u željenu srednju školu. Želja za ostvarivanjem nečega što nam je važno pokreće nas da damo od sebe najbolje što možemo.

Uvijek pokušavam dati najviše što mogu, ali često se razočaram jer nije bilo dovoljno dobro. Kada postignem svoj cilj, presretna sam jer sam se uspješla suočiti sa svojim strahom i vidjeti koliko mogu.

Na tome putu postoje strahovi od prepreka i neuspjeha. Važno je zadati si ono što je moguće učiniti. Uvijek postoji mogućnost da nešto krene naopako, ali ne treba razmišljati na taj način, već pozitivno i srcem ići prema izazovima.

Najvažnije je vjerovati u sebe i ne dati nikome da nas sputava u ostvarenju onoga u što vjerujemo i što nam je važno. Srednja škola otvorit će vrata za puno novih prilika i ciljeva. Još uvijek smo na početku života i ima puno stvari koje moramo naučiti. Smatram da su to izazovi koji će nam otvoriti nove poglede na svijet i dati snagu da se borimo za ono do čega nam je stalo.

U životu koji imamo trebamo uživati i sve prepreke gledati kao na priliku za učenje i iskustvo koje će nas obogatiti.

Nika Uzelac, 8.a

Šetnja do cilja

Životni ciljevi su snovi na kojima smo voljni raditi, prvi korak na putu prema izgradnji onoga što želimo biti.

Određivanjem ciljeva preuzimamo odgovornost za svoj život, oni nam daju smisao života i čine nas sretnima.

Važno je raditi male korake na tome putu kako se ne bismo razočarali ili odustali u nastojanju ostvarenja onoga što želimo.

Kada se odlučimo truditi kako bismo ostvarili svoje snove, naši postupci dobivaju novo značenje. Svjesno kreiranje ciljeva daje nam osjećaj da život neće biti uzaludan i da ima neku višu, ljepšu svrhu.

Kako ne bismo odustali na tome putu, potrebno je nagradivati se kada učinimo male ko-

Sara Zagorec, 5B

rake, pozitivne pomake prema ostvarenju onoga što smo si

zadali kao krajnji cilj. Svatko ima drugačije snove i želje koje bi htio postići, ali to ponekad ne završi kako smo planirali. To ne znači da treba odustati jer time nije sve izgubljeno. Put prema budućnosti je težak i pun prepreka, ali jedna izgubljena bitka ne znači da smo izgubili sve jer toliko je toga što je vrijedno dosegnuti. Odustati znači propustiti priliku osjećati ponos, sreću i mogućnost uživanja u onome što doista želimo.

Ivona Marković-Mihaljev, 8.a

NAŠI OSMAŠI

M U K E J E D N E O S M A Š I C E

Odmalena me zanimalo kako je to biti tinejdžer. Izlasci s prijateljima, bdjenje do kasno u noć, učenje zanimljivih predmeta poput fizike i kemije, gledanje televizije koliko i dokad hoću, zvučalo je kao san. Od prvog razreda sanjarila sam o odlasku u srednju školu. Jedva sam dočekala tih trinaest godina. Evo me sada, kraj je osmog razreda i nisu, nažalost, sve stvari onakve kakvima sam ih zamišljala.

Ovo je prilično stresno razdoblje u kojemu svaka odluka može utjecati na moju budućnost i ja još nisam spremna na to. Previše razmišljam o svemu i počinjem gubiti razum. Imam u vidu koju ću srednju školu upisati, ali ne i što ću nakon nje. Ne volim kada me ljudi pitaju što me zanima i što volim raditi jer stvarno ne znam. Dajem si vremena, ostavljam probleme za kasnije. Pokušavam biti ona najbolja verzija sebe, ali nije lako. Imam toliko pitanja na koja ni sama ne znam odgovor. Hoću li moći zadržati odlične ocjene do kraja školske godine? Hoću li se uklopiti u novu okolinu kada dođem u srednju školu? Hoću li zadržati stare prijatelje i sjesti

Bliži se kraj lipnja i jedan od najtežih odabira naših života, odabir srednje škole. Definitivno, nikome od osmaša, pa tako ni meni, nije lako odabrati srednju školu jer o tome uvelike ovisi ostatak naših života. Odabrati gimnaziju ili strukovnu školu? Pitanja je mnogo, vremena sve manje, a situacija u kojoj smo se našli zbog štrajka, karantene i potresa dodatno je zakomplicirala situaciju. Uh, što napraviti?

Već godinama razmišljam koju srednju školu ću upisati. Prije nisam znala jesam li spremna za srednju jer sam se bojala da neću uspjeti, činilo mi se izuzetno teško i nedokučivo. Sada znam da sam sposobna i spremna za nove izazove i nova saznanja u životu te proširivanje znanja i vidika koji nas čekaju u srednjoj školi. Spremna sam zakoračiti na novu stepenicu života. S ocjenama sam zadovoljna, jedino me brinu dva predmeta koja su na granici vrlo dobre i odlične ocjene, ali znam da ću se dodatno potruditi i ispraviti na peticu. Nadam se da neću imati previše problema prilikom upisa i da će mi bodovi koje ću imati biti dovoljni. Problem je to što još uvijek ne znam što ću kasnije raditi i čime ću se baviti, ali zanima me dosta

još jednom s njima u školske klupe? Koronavirus, izolacija i nastava na daljinu stvarno mi ne trebaju ovog trena. Toliko dobrih uspomena upravo propuštam sjedeći doma za ekranom. Trebam više slobode i zabave, ali to trenutno nije moguće. Zadaće me stišću sa svih strana. Što bih sve dala da idem spavati ranije kao prije. Imam one nostalgичne trenutke kada želim da se vrate oni ljepši dani, bez briga, obaveza

toga. Vjerojatno ću ići u gimnaziju jer mi ostavlja dovoljno mogućnosti za odabir kasnijeg obrazovanja i smjera u životu. Vidim se u područjima informatike, matematike, geografije ili slično. Oduvijek sam voljela Matematiku, za sada najveći su mi problem Fizika, Glazbeni i Biologija. Fiziku volim i jako mi je zanimljiva, ali problem je što se u testovima zbunim i napišem krivi odgovor što mi je uzrokovalo lošiju ocjenu. Glazbeni mi je baš težak jer nisam umjetnički tip i note nikako ne razumijem iako glazbu volim kao i svi mladi, samo mi slušamo malo drugačiju glazbu. Biologija je interesantna, no nikako ne volim učiti definicije, pa mi škola na daljinu spašava situaciju. Ne mo-

i stresa. Mislim da bih više pažnje trebala posvetiti sadašnjosti, ali sve je nekako komplicirano. Drago mi je što sam se ovih dana dosta zbližila sa svojom obitelji. Moja mlađa sestra trebala bi ove godine upisati prvi razred i, kako nema male škole, pokušavam ju što bolje pripremiti. Nije niti njoj lako. Svi sada imamo neke svoje probleme, no i njima će jednom doći kraj. Treba gledati sve s one pozitivnije strane. U mojoj se glavi svašta trenutno odvija. Začas me poplavi

val negativnih emocija, začas pozitivnih. Znam da je to normalno u pubertetu i moram se učiti prilagođavati. S vremenom, sve će sjesti na svoje mjesto. Možda ovo i jesu najbolje godine moga života, kao što sam mislila prije, samo još nisam svjesna toga. Valjda ću početi cijeniti ove trenutke kada postanu sjećanja. Sve je ovo ipak dio odrastanja.

Lara Demeter, 8.a

ramo učiti definicije, nego razumjeti. Trebala bih poraditi na tim predmetima malo više nego inače, ali na svu sreću sada za vrijeme karantene učim i pripremam se. Ali nije škola jedino što me muči. Nedostaju mi druženja i izlasci... Kao da smo se svi udaljili. Što se tiče odabira škole, situacija je lakša nego situacija odabira osoba s kojima ćeš se družiti. S obzirom na to da smo u pubertetu (koliko god nam to bilo teško priznati) svi mi imamo svoje mušice i često nas smetaju stvari koje nas zapravo ne bi trebale smetati. Da bih bila prihvaćena, pristajem na kompromise u slušanju glazbe, izbora mjesta izlaska ili slično, ali nikada se nisam htjela prikazivati kao netko tko nisam. Uvijek sam pokazivala svoju pravu stranu i tako se ponašala. Mislim

da bi prijatelji trebali isto biti svoji i ne prikazivati se kao druge osobe. Prihvaćam iskrene prijatelje, bez obzira imamo li mi slične ili različite interese. Smatram da je u društvu bolje kada ima više osoba koje imaju različito mišljenje jer tada jedni drugima otvaramo nove poglede na život, proširujemo vidike i obogaćujemo osobnost svojih prijatelja.

Nadam se da će cijela ova situacija brzo završiti i da će nam ipak dozvoliti dolazak u školu barem početkom lipnja kako bismo se mogli družiti i barem te zadnje dane prije odlaska u "veliki svijet" provesti zajedno.

Lorena Filipović, 8.b

MATURALAC

Krenuli smo u rano jutro na put u Trogir. Do našeg odredišta prvo važnije stajalište bio je Knin gdje smo se uputili prema kninskoj tvrđavi. Put do tvrđave bio je poprilično dug i naporan, najviše zbog jake žege i manjka hlada. Razgledavanje tvrđave nije mi bilo najzanimljivije, no sigurno ću je pamtiiti po predivnom pogledu s njezina vrha.

Naše drugo važnije stajalište bio je Sinj i njegova glavna atrakcija - Muzej Sinjske alke. Bez obzira što me povijest alkara

nije posebno zanimala, moram priznati da je interaktivan način na koji je bila prikazana vrlo zanimljiv. Nakon obilaska Sinja i kratke stanke zaputili smo se prema Trogiru. U Trogiru smo se smjestili u naše apartmane koji su, bez obzira što nisu bili najgori u kojima sam odsjeo, sigurno vidjeli i boljih dana. Sljedeći smo dan brodom krenuli na obilazak otoka Šolte i Čiova. Otoci sami po sebi nisu bili uvelike zanimljivi, bili su to mali otoci koji ne prodaju ništa osim skupih suvenira i maslinovog ulja. No, ono po čemu ću ih zauvijek pamtit, zasigurno će biti svježi miris mora i pogled na prostrani Jadran tijekom vožnje brodom. Treći smo dan krenuli u obilazak Splita i veličanstvene Diokleci-

janove palače. Kada smo stigli u Split, sunce je bilo u svom zenitu, a žega snažna. Unatoč vrućini i moru ljudi koje nam je otežavalo kretanje, imao sam vremena diviti se starim splitskim građevinama i predivnoj palači. Četvrti dan bio je posljednji dan - dan našega povratka. Na putu prema Karlovcu naše prvo stajalište bio je Sokolarski centar. Ovo je bilo jedno od rijetkih mjesta na našem putovanju koje me istinski zanimalo. Od zanimljive prezentacije o ponašanju sokolova i sova, do razgledavanja i fotografiranja predivnih ptica u centru, sve je zaokupilo moju pažnju u potpunosti. Nakon kratke pauze nastavili smo putovanje. Naše drugo stajalište bilo je Pakovo Selo. Povijest seoskog života u

Hrvatskom primorju nije mi bila uvelike zanimljiva tema, više me zanimalo obećani ručak u restoranu. Nakon ručka nastavili smo naše putovanje prema Karlovcu, no ovaj put bez ikakvih stajališta u planu.

Maturalac nije bio onakav kakvim sam ga zamišljao, ponajviše zbog raznih ovdje izostavljenih detalja poput užasnog kluba u koji smo bili primorani ići ili upitan glazbeni ukus mojih kolega. Bez obzira što nije ispunio sva moja očekivanja, maturalac će mi uvijek ostati u sjećanju po nezaboravnim krajolicima i opuštenoj atmosferi. Ipak nam je ovo zadnje zajedničko putovanje na kojem smo bili još uvijek na neki način zaigrana djeca.

Tibor William Držanić, 8.b

Promišljamo, pišemo, stvaramo

BESKRAJNA LJUBAV

*Tvoje oči
sjaje kao Mjesec u noći.
Tvoja glava,
okrugla kao tava,
ugledah te i saznah
da za mene si prava.*

*Tebe volim više nego Yu-Gi-Oh špil svoj,
bio bih još sretan kad bi mi dala svoj broj.
Ovog teksta ima sve više i više
23:00, susjedi spavaju pa bih ga mogao recitirati tiše.*

*Ljubav i ja dva različita smo svijeta,
al moja ljubav prema tebi
velika je ko' kometa
što isprekreta
dinosauere s ovog svijeta.*

Patrick Sivka, 7.razred

SAMOĆA

*Samoća,
prazna kao prazna ploča.
Tako bezopasna,
a tako moćna.*

*Kad uplete ti se u život
izgubiš kontrolu kao njegov pilot.
Sva sreća svijeta nestane,
tiha i prazna soba ostane,
a život ti teži postane.*

TIHA NADA

*Sunce izlazi,
s novim jutrom rađa se nada,
srest ću te opet
u ulicama moga grada.*

*Tiho hodam,
da te ne prestrašim,
tvoja sam sjena
možda me primijetiš.*

SAMOĆA

*Hladna je
i tiha poput pahulje
koja s neba pada.*

*Ponekad,
ona je poput sjene naše
koja nam uz tik noge staše.*

*Začas je ima,
začas je nema,
u svima nama
ona je nijema.*

*Naši osjećaji lagano blijede,
poput starčeve kose sijede.
Vjetar što razmrsi kosu,
s nama se budi u kaosu.*

*Pustimo da nas
u naručju nosi
kao vlati trave
u jutarnjoj kosi.*

*Ipak, nešto nas prene
mi nismo sami,
od samoće
ostaju samo sjene.*

Lea Lukačić, 7.c

USPJESI NAŠE ŠKOLE

Patrick Sivka, član žirija ovogodišnjeg 7. državnog Natjecanja u čitanju naglas

Patrick Sivka učenik je sedmog razreda naše škole. Voli se baviti sportom, član je Rukometne škole Karlovac već šest godina. Uz rukomet, u slobodno vrijeme, voli se družiti s prijateljima, biti vani te igrati igrice na mobitelu i PlayStationu. Životna želja mu je pobijediti na svjetskom prvenstvu u kartaškoj igri-ci Yu-gi-oh.

Aktivno sudjeluje na svim sportskim natjecanjima u školi, a s dramskom je skupinom sudjelovao i na smotri LiDraNo.

Ova školska godina Patricku je zanimljivo započela jer je bio član 7. državnog Natjecanja u čitanju naglas koje se održavalo u Sisku. Ciljevi ovog natjecanja su popularizacija knjige, čitanja te unapređenje čitalačkih sposobnosti učenika.

Zamolili smo Patricka da s nama podijeli to iskustvo.

Što voliš čitati?

Najviše me privlače znanstveno-fantastične knjige. Harry Potter mi je najdraža knjiga. Neke serijale knjiga sam pročitao više puta, a prvu knjigu, Harry Potter i kamen mudraca, čak dvadeset sedam puta!

Kako je počeo tvoj put u Natjecanju u čitanju naglas?

Profesorica Vesna Mance mi je u petom razredu rekla da bih se ja mogao prijaviti i tako je krenulo. Pripremala me je za svako natjecanje, a odabir knjiga koje sam čitao bio je zajednički.

Svidjelo mi se i sudjelovao sam svake školske godine.

Koje kriterije treba zadovoljiti za uspješno čitanje naglas?

U uvodnom dijelu knjiga se treba zanimljivo predstaviti u nekoliko rečenica, zatim slijedi čitanje odabranog ulomka koje treba biti izražajno i jasno. I na kraju se ocjenjuje sveukupni dojam i nastup.

Koliko puta si predstavljao našu školu na državnom Natjecanju u čitanju naglas?

Dva puta sam došao na državnu razinu i pobijedio sam prethodne godine kada sam bio u šestom razredu.

Kako si se osjećao kada si dobio poziv da budeš član žirija?

Iskreno, nisam bio iznenađen jer sam već znao da državni pobjednik na idućem državnom natjecanju bude član žirija. Naravno, bilo mi je drago, ipak je to neka nova uloga.

Ovogodišnje državno natjecanje otvorio si čitanjem teksta s kojim si osvojio 6. državni naslov. Jesi li imao tremu ili si osjećao olakšanje jer nisi bio dio natjecateljske ekipe?

Da, čitao sam ulomak iz knjige *Silvije Šesto Bum Tomica 2*. Ovu sam knjigu odabrao jer mi se sviđela radnja, vrlo je zabavna i smiješna. Nisam imao tremu, inače uopće nemam tremu pred publikom. Nemam problema s javnim nastupima, volim nastupati pred publikom.

Je li teško biti član žirija? Koji je bio tvoj zadatak?

Nije teško biti član žirija. Samo moraš pažljivo slušati i pamtiti sve izvođače. Jedino mi je bilo malo teže davati ocjene po kategorijama pa sam se tu dvoumio između nekih ocjena.

Po čemu ćeš pamtiti ovo iskustvo?

Ovo iskustvo će pamtiti po tome što sam se ponovno susreo s prošlogodišnjim pobjednikom iz mlađe kategorije. S njim sam na prošlom natjecanju bio u sobi jer se natjecanje održava dva dana. Kao član žirija dobio sam i neke knjige. Mogao sam osjetiti uzbuđenje drugih natjecatelja koji su se tijekom pauza pripremali, a ja više nisam bio u njihovoj koži.

LiDraNo 2020.

Naša je škola ove školske godine bila domaćin gradske smotre literarnih, dramskih i novinarskih učeničkih radova pod nazivom LiDraNo 2020. Svečana smotra na kojoj su predstavljene pojedinačni i grupni scenski izrazi održana je u Gradskom kazalištu Zorin dom u četvrtak, 13. veljače 2020.

Program su vodili učeni-

ci naše škole – Vita Magdić, 8.a, Tena Lučić, 8.b i Tomislav Kendel, 8.c – koji su se odlično snašli u voditeljskoj ulozi. U programu scenskih nastupa sudjelovalo je 10 karlovačkih škola i osamdesetak učenika koji su pokazali svoje scensko umijeće.

Naša škola plasirala se na županijsku razinu trima radovima: kazivanjem poezije A. Šenoe, Postolar i vrag, u izvedbi Mare Butale, učenice 6. razreda čija je mentorica profesorica hrvatskoga jezika Darija Begedin i dvama literarnim radovima. Autorice tih radova su učenice Antonija Došen, 4. razred (tekst pod naslovom Izlet), mentorica učiteljica Bogdanka Conjar i učenica 5. razreda Lucija Knežević, autorica teksta Čajanka s nepromjenjivim riječima, čija je mentorica profesorica hrvatskoga jezika Mirela Matešić. Također, na županijskoj razini smotre LiDraNo predstaviti ćemo se školskim listom Grabrićem.

MATEMATIKA

Na županijskom natjecanju iz matematike sudjelovala su 24 učenika naše škole. Natjecanje je održano 5. ožujka u osnovnoj školi Josipdol.

U 4. razredu, od 4 naša učenika, najbolje se plasirao Luka Barsar koji je osvojio 2. mjesto.

U 5. razredu našu školu predstavljalo je 4 učenika, a najbolji rezultat ostvarila je Sara Pejnović s osvojenim 3. mjestom.

U 6. razredu, od 4 učenika naše škole, najbolji rezultat ostvarila je Ana Radočaj s osvojenim 4. mjestom.

U 7. razredu OŠ Grabrik predstavljalo je 7 učenika pri čemu je Luka Strahinić osvojio 1., a Lea Lukačić 2. mjesto.

U 8. razredu naša škola imala je 5 predstavnika od kojih su najbolje bile Saša Gabrić i Matea Novković s osvojenim 1. i 2. mjestom. Valja naglasiti da njih dvije već četvrtu godinu zaredom ostvaruju sjajne rezultate. Od 5. do 8. razreda svaku godinu osvojile su jedno od prva dva mjesta na županijskom natjecanju. Ove godine obje su se plasirale na državno natjecanje koje je nažalost odgođeno. Osim toga, Saša se plasirala i na Hrvatsku juniorsku matematičku olimpijadu koja se provodi u 2 kruga natjecanja. Nakon neslužbenih rezultata i prvog kruga, Saša ima veliku šansu plasirati se i u drugi krug. Za ovako izvrsne rezultate zaslužne su i njihove mentorice: Tea Borković, Antonija Capan, Bogdanka Conjar, Jasminka Kraljević, Daniela Marčetić i Željka Milašinčić.

Učenice 8.a razreda naše škole, Saša Gabrić i Matea Novković, već četvrtu godinu zaredom ostvaruju sjajne rezultate iz matematike. Od 5. do 8. razreda svaku godinu su osvojile jedno od prva dva mjesta na županijskom natjecanju. Ove godine su se obje plasirale na državno natjecanje koje je nažalost odgođeno.

Ove godine se Saša plasirala na Hrvatsku juniorsku matematičku olimpijadu koja se provodi u 2 kruga natjecanja. Nakon neslužbenih rezultata i prvog kruga, Saša ima veliku šansu plasirati se i u drugi krug.

Želimo joj puno sreće u daljnjem natjecanju. Sigurni smo da će obje učenice ostvariti još puno sjajnih rezultata u srednjoj školi! Čestitamo svim učenicama i učenicima te njihovim mentorima!

MLADI TEHNIČARI

Županijsko natjecanje mladih tehničara održano je 6. ožujka 2020. u OŠ Švarča. Natjecalo se 122 učenika osnovnih škola Karlovačke županije, u 12 kategorija tehničkih disciplina po H i P programima.

OŠ Grabrik predstavljalo je troje učenika koji su osvojili prva mjesta na školskom natjecanju, a odlične rezultate ostvarili su i na županijskom natjecanju. To su:

1. Antonio Tatalović, 6. razred – Robotika, osvojio 2. mjesto na županijskom natjecanju
2. Saša Gabrić, 8. razred – Modelarstvo uporabnih tehničkih tvorevina, osvojila 3. mjesto na županijskom natjecanju
3. Tena Pudina, 8. razred – Fotografija, osvojila 1. mjesto

na županijskom natjecanju i plasman na Državno natjecanje Mladih tehničara. Njihov je mentor profesor Krešimir Kenfelj.

INFORMATIKA

Na školskoj je razini ove godine sudjelovalo 18 osnovnih škola sa 168 natjecatelja u četiri kategorije – LOGO, algoritmi, digitalne kompetencije i osnove informatike te razvoj softvera. Na županijskom natjecanju sudjelovao je nešto manji broj; 16 škola s 59 učenika. Naši učenici; Ana Marija Jurišić, Lovro Košutić, Dino Devčić, Kristijan Gušić, Marko Dašić i Patrik Pauli ostvarili su izvrsne rezultate zajedno sa svojim mentoricama profesoricama Jasminom Božičević i Zdravkom Mrežar.

ENGLESKI JEZIK

Naša je škola bila domaćin Županijskog natjecanja iz Engleskog jezika koje je održano 3. ožujka 2020.

Ono se organizira samo za učenike 8. razreda, a ove godine ugostili smo ukupno 35 učenika i 22 učitelja mentora.

Maksimalno je bilo moguće osvojiti 80 bodova, a najbolji rezultat, 74 boda, ostvario je Adrian Kladar, učenik Prve osnovne škole iz Ogulina. Drugo mjesto osvojio je učenik naše škole Tibor William Držanić, a njegova je mentorica Nada škrtić. Treće mjesto podijelile su učenice Leda Rumeno- vić (OŠ Švarča, mentorica Marija Kolar) i Hana Čubrić (OŠ Grabrik, mentorica Nada Škrtić).

VRIJEME ZA MENE

Na putovanje smo se odlučili krenuti u proljeće 2018. Probudili smo se rano ujutro kako bismo do kraja dana stigli do prvog prenoćišta, Ohrida u Makedoniji. Iz Karlovca, preko Slavonije, došli smo do Republike Srbije. Kroz Srbiju, uz nekoliko stajanja, nastavili smo sve do Makedonije i stigli u Ohrid.

Ohrid, Makedonija

Prenočili smo u hotelu na samoj obali jezera. Ta dva dana u Ohridu proveli smo razgledavajući njegove ljepote. Najprije sam pomislila da je Ohridsko jezero zapravo more, no ono samo tako izgleda zbog svoje veličine. Ubraja se među najveća, najdublja i najstarija jezera u Europi. Ono je pod UNESCO-ovom zaštitom sa svojih 200 endemskih vrsta od kojih su neke stare i do 30 milijuna godina.

Plovili smo jezerom već prvi dan. Vidjeli smo Ohrid iz druge perspektive. Inače, Ohridsko jezero je ujedno i pogranično jezero između Albanije i Sjeverne Makedonije. Dok smo plovili, čovjek koji živi tamo cijeli svoj život pokazao nam je što se gdje nalazi i kako se grad mijenjao kroz povijest. Tako smo saznali i da se Ohrid naziva i Balkanskim Jeruzalemom jer je nekad imao 365 crkava, svaku za jedan dan u godini. Danas su mnoge od njih zatrpane ispod zemlje. Ispričao nam je i priču o čovjeku koji već godinama živi u stijeni. Turistima je zabranjeno ići blizu zbog privatnosti, no mi smo iz daljine vidjeli kako to izgleda. Nezamisliva je činjenica da bi netko svojevoljno odlučio odbaciti svoj dotadašnji život i počeo živjeti kao pustinjač u špilji bez doticaja s civilizacijom! Zbog toga je postao svojevrstna atrakcija turistima.

Naučili smo nešto i o poznatoj izradi ohridskog biserja. Naime, radi se od riba plašica koje obitavaju u jezeru. Zanimljivo je da samo dvije obitelji rade prave, originalne ohridske bisere te da se takozvani recept za izradu prenosi samo muškim nasljednicima u obitelji. To su obitelji Talev i Filev. Do danas su zadržali ručnu proizvodnju, a koriste samo prirodne materijale.

PUTOVANJE AUTOM U GRČKU

Nakon jezera posjetili smo dvije trgovine bisera te manastir Samuilovu tvrđavu za koju se vjeruje da je sačuvala svoj izgled iz davnih vremena. Za kraj smo obišli predivne Ohridske izvore po kojima je nastala poznata narodna pjesma "Biljana platno beleše". Ohrid je u punom smislu biser. Sljedeće jutro krenuli smo za Grčku.

Grčka

Kada smo stigli u Atenu, smjestili smo se u hotel. Sljedeći dan naša prva destinacija u Ateni bila je Partenon u atenskoj Akropoli koji je, osim krova, u potpunosti izrađen od mramora. U Akropoli se nalazi i hram Atene Nike, kip Atene Promakos te Erehtej (svetište i jedno od najvažnijih mjesta na Akropoli). Uspinjanje je bilo naporno, ali vrijedno pogleda koji se pruža u nedogled. Razgledali smo arheološke ostatke i fotografirali se. Bilo je jako puno ljudi, što mi je sada zbog cijele situacije s korona virusom teško zamisliti. Šetali smo gradom i posjetili

mnoge muzeje. Na ulicama su se svako malo mogli vidjeti štandovi s ručno izrađenim stvarima poput nakita i suvenira. Atena je toliko bogata arheološkim iskopinama da nismo uspjeli obići sve u kratkom vremenu.

Drugi dan posjetili smo kazalište u Epidauru, najveće grčko kazalište koje je moglo primiti i do 12000 gledatelja. U središnjem dijelu, na „pozornici“, pjevači su pjevali za sve nas koji smo sjedili na tim kamenim sjedištima. Stari su Grci gradnjom kružnog kazališta ostvarili akustiku koja se može mjeriti s današnjom tehnikom mikrofona i nosača zvuka.

Sljedeći dan otišli smo na izlet u Mikenu. Tamo smo vidjeli staru grobnicu, Atrejevu riznicu, koja je građena od ogromnih kamenih blokova takozvanim kiklopskim zidanjem. Prošli smo kroz Lavlja vrata, razgledali grobni krug te šetali povijesnim putevima Mikene. Pogled s te uzvisine bio je očaravajući.

Sljedeća destinacija bio nam je Korint.

Putom smo prešli Korintski kanal. To je umjetno iskopani kanal dug čak 6.3 km koji spaja Korintski zaljev s Egejskim morem. Sagrađen je krajem 19. st. Iznad kanala napravljen je prolaz za pješake pa smo se tuda zaputili pješice. Kada smo došli u Korint, razgledali smo podnožje uzvisine te ruševine grada koji se tamo nalazio. Posjetili smo i muzej koji se nalazi u sklopu starog grada Korinta. Nakon toga popeli smo se na Akrokorint. Bilo je teže nego u Ateni pa smo se umorili jer je bilo jako vruće i dosta strmo. Prošetali smo po toj akropoli i osjetili mirise i zvukove prirode uz nezaboravan pogled. U ovom kratkom posjetu Grčkoj ostala sam oduševljena starom civilizacijom i bogatstvom kulturne baštine. Cijela je Grčka jedno veliko arheološko nalazište.

Skoplje, Makedonija

Na povratku iz Grčke prenoćili smo u Makedoniji, točnije u Skoplju, glavnome gradu. Odmah ujutro krenuli smo u razgledavanje jer smo na raspolaganju imali samo jedan dan. Bili smo na glavnome trgu koji je obnovljen s mnogo spomenika, a među njima je najveći onaj Aleksandra Velikog, kralja Makedonije. Prešli smo kameni most te vidjeli dvorac Kale, no, nažalost, nismo ga stigli posjetiti. Skoplje je grad gdje se susreću moderno i tradicionalno. Kroz grad prolazi rijeka Vardar preko koje su izgrađeni mostići s kojih se može upijati ljepota i snaga te rijeke.

Na putu natrag zabavljali smo se i uživali u druženju. Svima bih preporučila putovanje autom jer je zasigurno zanimljivije i opuštenije. Posebno zanimljivo bilo je promatrati kako se različite kulture mijenjaju iz države u državu, pa i iz grada u grad. Ostat će mi u sjećanju probavanje različite hrane i upoznavanje kulturnih običaja toliko drugačijih od onih na koje smo navikli. Bilo je to nezaboravno iskustvo i veselim se novim putovanjima autom.

Lea Lukačić, 7.c

VENECIJA – GRAD MOSTOVA

POLAZAK

Polazak autobusom u 3 ujutro ne zvuči baš kao događaj godine u kojemu će svi polaznici biti puni energije i spremni zapjevati svaki čas, ozareni kao djeca koja idu na put. No, ja sam se točno tako osjećala. Bila sam nestrpljiva i prepuna energije kada sam ugledala autobus koji

ka i prije dolaska na odredište. Put je bio miran i ugodan. Na prelasku granice sa Slovenijom morali smo izaći iz autobusa na kontrolu pa obavezno trebate putovnicu. Oko 10 sati stigli smo na pristanište Punta Sabbioni. To je malena luka namijenjena za dnevne brodove do Venecije. Tamo nas je dočekaao vaporetto, tj. mali brod kojim smo krenuli dalje

prema otocima lagune. Vaporetto je koštao 21 euro po osobi. U cijenu je uračunato pola sata vožnje do Burana gdje nam je bila prva stanica, pola sata do Murana te ponovno otprilike pola sata do Venecije i kasnije povratak natrag do Punte Sabbioni.

BURANO

Burano je bio početak putovanja. To je otočić udaljen oko 7 km od Venecije. Ima 2-3 tisuće stanovnika koji žive u malenim, šarenim kućama. Šarene kućice su jedan od simbola Burana i stvarno su posebne. Naime, priča o kućicama potječe još iz davnih vremena kada su ribari, koji su činili većinu tadašnjeg stanovništva, bojali svoje kuće u različite, izražajne boje kako bi ih lakše uočili kada su se vraćali kućama. Također, boje su predstavljale različite obitelji. Danas su te šarene kućice zaštićene UNESCO-om te su nešto što se stvarno treba vidjeti.

je pristigao iz smjera Zagreba 14. travnja 2018. godine u 03.50 sati da pokupi nas nekoliko putnika iz Karlovca. Većina je izgledala kao da ne dijeli moju energiju i svugdje u zraku mogla se osjetiti iscrpljenost putni-

Osim kućica otok je poznat i po čipkarstvu. Čipke su jedinstvene i ručno izrađene. U Buranu postoji škola čipkarstva koja djeluje već 150 godina i nalazi se u crkvi San Martino.

Otočić je jednostavno predivan i bajkovit. Šarenilo boja i prisutnost mora daju neopisivu kombinaciju koja me je ostavila bez daha. Vrijeme nas je poslužilo pa su zrake sunca obasjavale šarene kućice i stvarale

preslikavanje boja te ih osvijetljavale tako da su se činile još blještavijima nego obično - neopisivo iskustvo koje bih preporučila svima.

MURANO

Sljedeći na redu bio je Murano. Ovaj otok broji oko 5 tisuća stanovnika i malo je veći od Burana. Najpoznatiji je po proizvodnji stakla.

Proglašen je centrom proizvodnje stakla nakon što su sve radionice stakla premještene tamo zbog čestih požara u Veneciji. Ubrzo su staklari postali najbogatiji građani otoka. Od 14. st. staklari iz Murana mogli su nositi mač i imali su povlastice kao i plemići, a njihove kćeri mogle su se udavati za najbolje plemićke obitelji u Veneciji. No, također su dobili i neke zabrane - nisu smjeli napuštati Murano ni pod kakvim uvjetima. Mletačka Republika željela je zaštititi tajnu proizvodnje stakla što je u to doba bila vrlo skupa i cijenjena roba, a znali su ju proizvoditi samo Mlečani.

Imali smo priliku prisustvovati proizvodnji raznih figura od stakla.

U tren oka, u rukama stručnjaka, nastala je predivna vaza i skulptura konja. Nevjerojatno je da se preko 60 % urađenih predmeta na kraju dana uništi te radi iznova jer izloženi mogu biti samo najbolji primjerci. Peći se griju na 1000°C i rade 24 sata dnevno. Gase se jedino par dana u godini kada idu na provjeru, ali ostatak godine rade bez prestanka. Nakon prezentacije otišli smo u trgovinu koja se nalazi u sklopu radionice i tamo smo vidjeli na stotine izloženih predivnih staklenih predmeta. Odlučila sam kupiti malenu staklenu skulpturu mačke koja me oduševila. Cijene nisu previsoke – do 25 eura za velike figure.

Nažalost, zabranjeno je fotografiranje tako da se svemu možete diviti samo na licu mjesta ili možete kupiti suvenir.

VENECIJA

Zadnje i glavno odredište, zbog kojeg smo prvenstveno svi i išli na ovaj put, bio je „Grad mostova“ - predivna Venecija.

Venecija je glavni grad istoimene talijanske pokrajine Venecije te jedan od najljepših gradova svijeta. Službeno ima oko 280 000 stanovni-

ka, no zbog visokorazvijenog turizma vjeruje se da ima i do 60 000 stanovnika više. Venecija danas izgleda isto kao i u vrijeme svog procvata. Pretvorila se u kameni spomenik koji privlači mnoge turiste. Osobito su privlačni Trg svetog Marka sa svojih 175 m pješačke zone u kojoj je moguće uživati u pogledu na Baziliku svetog Marka ukrašenu stupovima i mozaicima koja još ima i 99 m visoki Campanil (zvonik). Također, veoma je poznata i Duždeva palača sa zašiljenim lukovima, a najintragantniji od svega definitivno je sistem kanala s gotovo 4 km dugim Canalom Grande što presijeca grad u obliku golemog slova S. U tom sistemu kanala razvijen je još jedan način prijevoza - prijevoz na gondolama! To je jedna od posebnosti kojima se može pohvaliti samo Venecija. Naime, gondole su dugi čamci kojima upravljaju gondolijeri i koje mnogi ljudi smatraju vrlo romantičnima.

Nakon što smo s vodičem obišli sve atrakcije, imali smo slobodno vrijeme za šetnju gradom i istraživanje njegovih posebnosti. Meni su se jako svidjele gondole, ali se nažalost nisam njima vozila zbog previsoke cijene; 80 - 100 eura za pola sata.

Ako vam je to previše, postoji i mogućnost iznajmljivanja gondole za 6 osoba pa možete podijeliti iznos ili pak možete izabrati vožnju brodovima koji vas voze sat vremena po cijelom kanalu za mnogo pristupačniju cijenu od 5 do 10 eura. Osim gondola, koje se nalaze na svakom koraku, grad je prepun i tradicionalnih karnevalskih maski. Ima ih raznih vrsta, od najjeftinijih kineskih do zaista divnih, ručno rađenih komada za koje ipak treba izdvojiti malo veći iznos novca.

Što se tiče hrane, grad je prepun restorana gdje možete probati tradicionalnu talijansku kuhinju. S obzirom da je oko ovih glavnih znamenitosti najveća gužva, moj prijedlog je da prijeđete Ponte di Rialto (najveći most u gradu) i pronađete neko mjesto za sjesti jer je manja gužva i može se naći odlična hrana ili piće po povoljnijim cijenama nego na drugoj strani grada.

Ako vas zanimaju dućani s luksuznom odjećom, budite sigurni da ćete ovdje pronaći sve što vam treba. Sva velika imena su tu, izlozi prepuni najprestižnijih komada odjeće svjetske mode. Što se tiče cijene, sve je jako skupo jer ipak je riječ o odjeći najpoznatijih dizajnera.

Grad je definitivno prekrasan i svakako bi ga trebalo posjetiti. Kada se kaže da je Venecija jedan od najljepših gradova svijeta, kaže se s razlogom. Njegova ljepota je gotova nestvarna i bio je čisti užitek provesti nekoliko sati baš u ovome gradu.

POVRATAK

Nakon šetnje bližio se kraj našeg putovanja. Povratak kući bio je zakazan za 19 sati te nas je autobus čekao kod Punte Sabbioni. U Karlovac smo stigli oko 2 ujutro.

Bilo je to predivno iskustvo u kojemu sam istinski uživala. Sve je bilo bajkovito i jednostavno savršeno. Voljela bih se još jednom vratiti, ali ovaj put na malo duži period kako bih još bolje otkrila taj divan grad i sve njegove tajne.

Allegra Žgela, 7.c

LJETNI PRAZNICI

Kao i sva djeca, i ja sam se jako radovala ljetnim praznicima. Uvijek nam se na kraju školske godine čini da će jako dugo trajati, ali svejedno brzo prođu. Praznike sam započela druženjem s prijateljicama i zabavljajući se vani. Svaki je dan bio zanimljiv na svoj način jer volimo vrijeme provoditi zajedno.

Od svih godišnjih doba najviše volim ljeto. Obožavam more, kupanje i sunce. Provela sam velik dio praznika na moru sa stricem, strinom i bratićem, a kasnije i s roditeljima. Uživala sam na pješčanoj plaži, družila se s animatorima, igrala razne igre, kupala se u bazenu, a svaki je dan bio zabavan. Poslije boravka na moru nekoliko sam dana putovala s roditeljima. To je bilo avanturističko putovanje jer sam se spuštala strmim putićima do Modrog jezera u Imotskom,

kupala se na slapovima Kravica kod Ljubuškog, obišla sam most na Neretvi iz II. svjetskog rata, gledala skokove u rijeku sa Starog mosta u Mostaru, hranila golubove i jela ćevape na Baščaršiji u Sarajevu. Nakon putovanja družila sam se s prijateljicom iz Njemačke. Zadale smo si cilj da složimo cjelovitu sliku od tisuću komada puzzli i trudile se da ga ispunimo.

Sve što je jako lijepo uvijek brzo prođe pa su tako i ovi praznici, ali uvijek pamtimo lijepe trenutke i pustolovine. Veselila sam se i povratku u školu zbog druženja s prijateljicama koje nisam vidjela cijelo ljeto. Nadam se da ću ove godine biti dobra učenica pa će i sljedeći praznici brzo doći.

Luna Trbojević, 6.a

MALI LOŠINJ

More, kada jednom baci svoje čini, onda zauvijek drži čovjeka u mreži čuđenja

(Jacques Yves Cousteau)

Kopno, more, kopno, more... Moja obitelj i ja ne možemo se odlučiti gdje nam je ljepše pa svako malo putujemo s kopna na more, i to na naše najdraže odredište - Mali Lošinj! Iako se tako zove, on uopće nije malen, naprotiv, najveće je naselje na otoku Lošinju. Ljetos, samo dva dana nakon završetka nastave, spakirali smo kofere te krenuli na još jednu obiteljsku pustolovinu. Obično tada Lošinj postaje naš drugi dom ili prvi...

Na putu do Malog Lošinja već su krenule „atrakcije“ poput otvaranja automobilske haube usred puta, no, kao što kažu: "Ništa mi neće ovaj dan pokvarit." Brat i ja mislili smo da će biti jako tmurno ljetos, ali na trajektu smo povukli tu riječ. Izgleda da more uvijek iznenadi. U deset godina putovanja na Lošinj nikada nismo vidjeli dupine, ali ove godine konačno se i to dogodilo! Plivali su uz trajekt i zabavljali turiste koji su uživali u veličanstvenom prizoru prirode. Dok smo se mi divili, moja sestra je sve prespavala jer je bila tek beba u kolicima.

Za divno čudo moja obitelj nije

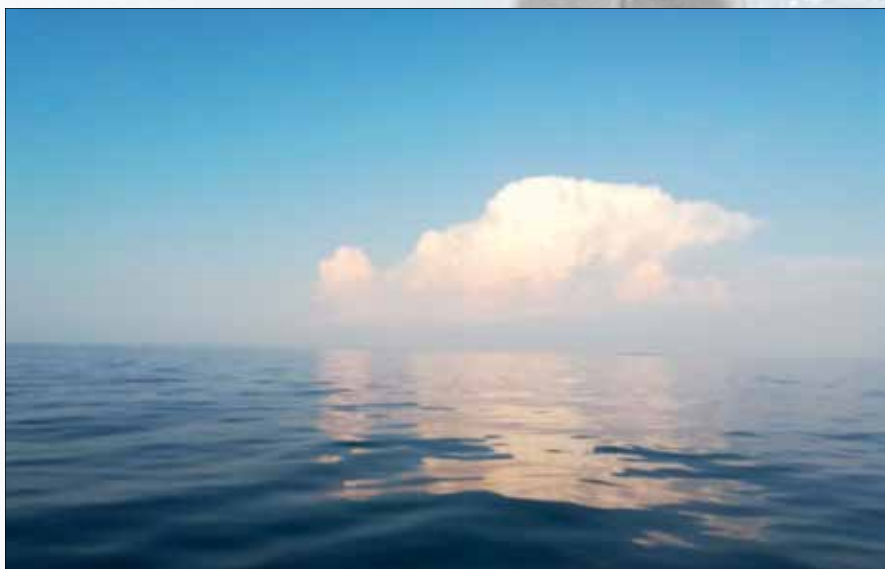
kao druge obitelji. Mi ne idemo u hotele, apartmane ili slično, mi imamo svoju staru kampicu „Adria“ koja je smještena u kampu „Čikat“. Ako se pitate kako provodimo vrijeme u kampici, odmah ću vam reći da televizor i računalo ne dolaze u obzir budući da živimo robinzonski jer moji roditelji smatraju da se ci-

jelo ljetos moramo odmarati od bilo kakvih ekrana. Zamislite! Pitate li se kako se sporazumijevamo u kampu s obzirom da je tamo najmanje Hrvata? E, pa mi pričamo slovenski, a s ostalima se sporazumijevamo rukama i nogama. Moram reći i da je moj djed Ličanin koji ne voli slanu vodu. Ipak, on se okupa kada dođe na Lošinj, ali mu svako kupanje donese barem jednog ježinca tako da baš i nije presretan. Za razliku od njega, ja more naprosto obožavam. Osim kupanja, obavezno je i istraživanje otoka i duge vožnje biciklom. Čovjek uvijek nađe nešto novo i zanimljivo i uživa u odličnoj klimi i svježem zraku radi kojega su ljudi oduvijek dolazili na otok ako bi imali bolesti dišnog sustava.

Mali Lošinj, kojeg Talijani zovu Lussinpiccolo smješten je na južnoj strani otoka Lošinja, sedmog otoka

po veličini na Jadranu. To je i kulturno središte Kvarnera i, ako želite, možete ići u ljetno kino, kao i ja, ili posjećivati muzeje. Moj je omiljeni Muzej Apoksiomena. Apoksiomen je brončani antički kip pronađen u moru kod Lošinja, a zanimljivo je što još uvijek ne znamo kako je točno završio baš ovdje. Za one koji vole čitati, tu je i knjižnica koja ima predivno predvorje sa zanimljivim knjigama i igračkama. Grad Mali Lošinj sastoji se od 14 naselja i baš je uzbudljivo upoznati svaki od njih, pogotovo kada su ribarske večeri i kada svaki dio želi pokazati svoju narodnu nošnju. Meni je ipak najljepša ona sa susjednog otoka,

Suska. Kada nam dosadi Lošinj, volimo lutati po Cresu, samo nisam sigurna je li ljepše u malom ribarskom selu Valunu ili još manjim Lubenicama iznad poznate plaže. Kada se osjećaš kao doma, onda ti i domaćini tako prilaze. Tada možeš čuti svakakve priče poput one da Valunska ploča uopće nije nađena u Valunu, nego na pola puta između Valuna i Lubenica i da ustvari pripada onom drugom selu, ali kako nam je to ispričao rođeni Lubeničanin, nisam baš sigurna koliko je to istina. Barba Ivan zna pričati razne dogodovštine i zanimljivosti poput one da je voda s Vrane najbolja, ne samo u Hrvatskoj već i u svijetu.

Kod nas nije nikada dosadno. Dok mama bere bilje i stalno nosi nove stvari za školu, tata vječito navija za janjetinu u Beleju, a mi djeca se ipak jedva čekamo vratiti u kamp. Ipak je Lošinj nazamjenjiv. Tu se jede najbolji sladoled u slastičarnici „Moby Dick“, a najbolja kava je u „Latino Beach Baru“, barem tako kažu odrasli. Najbolji se nogomet igra na trgu s lokalnom djecom, a zimi je tu najljepše klizalište i predivno božićno drveće.

Ovdje je nebo najljepše boje čak i za vrijeme nevremena, a smilje i lavanda tada mirišu još i jače i cijeli se otok čini magičnim.

A sada smo svi u svojim kućama i maštamo o moru i putovanjima. I već se veselim jer znam da nas opet čeka neka nova pustolovina u mom najdražem Malom Lošinju.

Katja Cvitičanin, 5.b

Poruke na kraju putovanja

ŠTO JE U ŽIVOTU VAŽNO?

ISKRA

U životu je važno imati poštovanja prema drugima zato što moramo poštovati druge kako bi oni poštovali nas. U životu je važno imati samopouzdanja zato što moraš prvo vjerovati u sebe kako bi postigao neki cilj. U životu je važno imati prijatelja zato što je čovjek društveno biće i ne može sve napraviti sam.

LUCIJA

U životu je važno imati strpljenja kako bismo nešto postigli. U životu je važno imati osobe od povjerenja zato što moramo imati nekoga kome ćemo se povjeriti kad nam je teško.

JAKOV

U životu je važno imati potrebu za učenjem jer da ne učimo, ne bismo uspjeli u životu. U životu je važno imati povjerenja u druge jer bismo inače bili sami.

ANTONIO

U životu je važno imati hrabrosti zato što nas hrabrost vodi po pravome putu. U životu je važno imati motivaciju zato što nam daje snagu da nastavimo kad je teško. U životu je važno imati volju zato što samo uz dobru volju možemo ostvariti svoje snove.

LEONARDA

U životu je važno imati veliko srce zato što moramo pomagati jedni drugima. U životu je važno imati vjeru u sebe zato što tada nikada nećemo odustati.

NIKA

U životu je važno imati obitelj zato što ti je u svemu potrebna podrška.

TARJA

U životu je važno imati hrabrosti da se možemo suočiti sa svojim strahovima.

MATEO

U životu je važno imati znanje zato što ćemo se uvijek lakše snalaziti.

LARA

U životu je važno imati prijatelje zato što te mogu oraspoložiti u lošim danima. U životu je važna vjera u sebe jer nam to daje snagu.

FRANCESSCA

U životu je važno imati volju kojom ćeš ostvariti svoje snove.

GABRIELA

U životu je važno imati ljubav zato što svi želimo biti voljeni. U životu je važno imati zabavu zato što bi život inače bio bezbojan.

ELENA

U životu je važno imati razumijevanja za druge zato što nije sve onakvo kakvim mi to vidimo i želimo.

LUKA

U životu je važno imati želje zato što bez želja nemamo cilj.

EMA

U životu je važno imati vjere zato što se više trudiš kad u nešto vjeruješ.

MARNO

U životu je važno imati prijatelje zato što te oni podržavaju i uvijek bodre u onome što činiš.

PATRIK

U životu je važno imati cilj zato što nam on daje smisao i svrhu življenja. U životu je važno imati prijatelja zato što se lakše nosimo sa svim životnim problemima kad imamo ruku koja nas bodri. U životu je važno imati obitelj zato što ništa ne može zamijeniti toplinu doma i ljude koji nas znaju otkad smo se rodili.

ROKO

U životu je važno imati ljubavi jer je ljubav najljepša.

NINA

U životu je važno imati sreće zato što nekada samo pamet nije dovoljna.

TOMISLAV

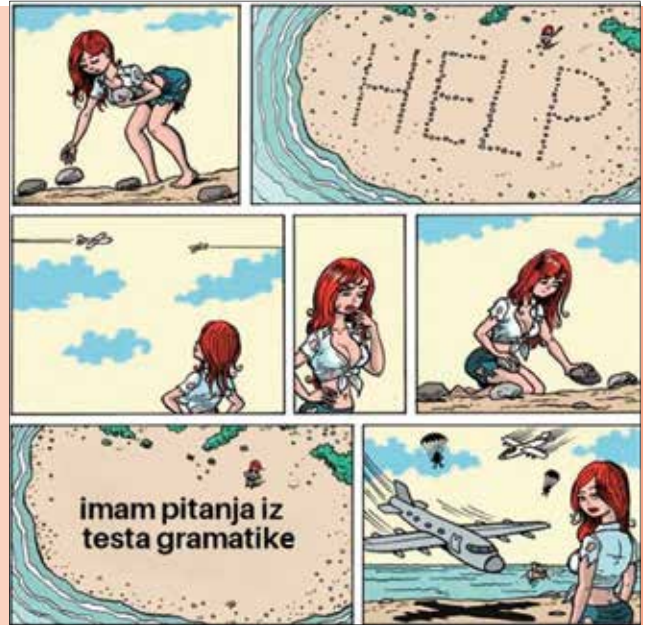
U životu je važno imati znanje jer ti ga nitko ne može oduzeti.

DOMAGOJ

U životu je važno imati slobodu jer samo tako možemo istražiti svijet.

JEZIČNI KORNER

RAZBIBRIGA

$15 + \text{lemon} = 22$
 $17 - \text{strawberry} = \text{lemon}$
 $\text{strawberry} + \text{lemon} = \text{apple}$
 $\text{banana} + \text{apple} + 1 = \text{strawberry}$
 $\text{apple} : \text{banana} + \text{lemon} = \square$

$\check{S} + \text{ice cream} = \text{pomegranate}$
 $\text{pomegranate} + \text{lemon} = \text{orange}$
 $\text{orange} + \text{lemon} = \text{lemon}$

$13 + \text{cow} = 33$
 $\text{cow} : \text{lion} = 5$
 $\text{cow} : 2 \cdot 4 = \text{horse}$
 $\text{horse} : \text{cow} \cdot \text{lion} = \square$

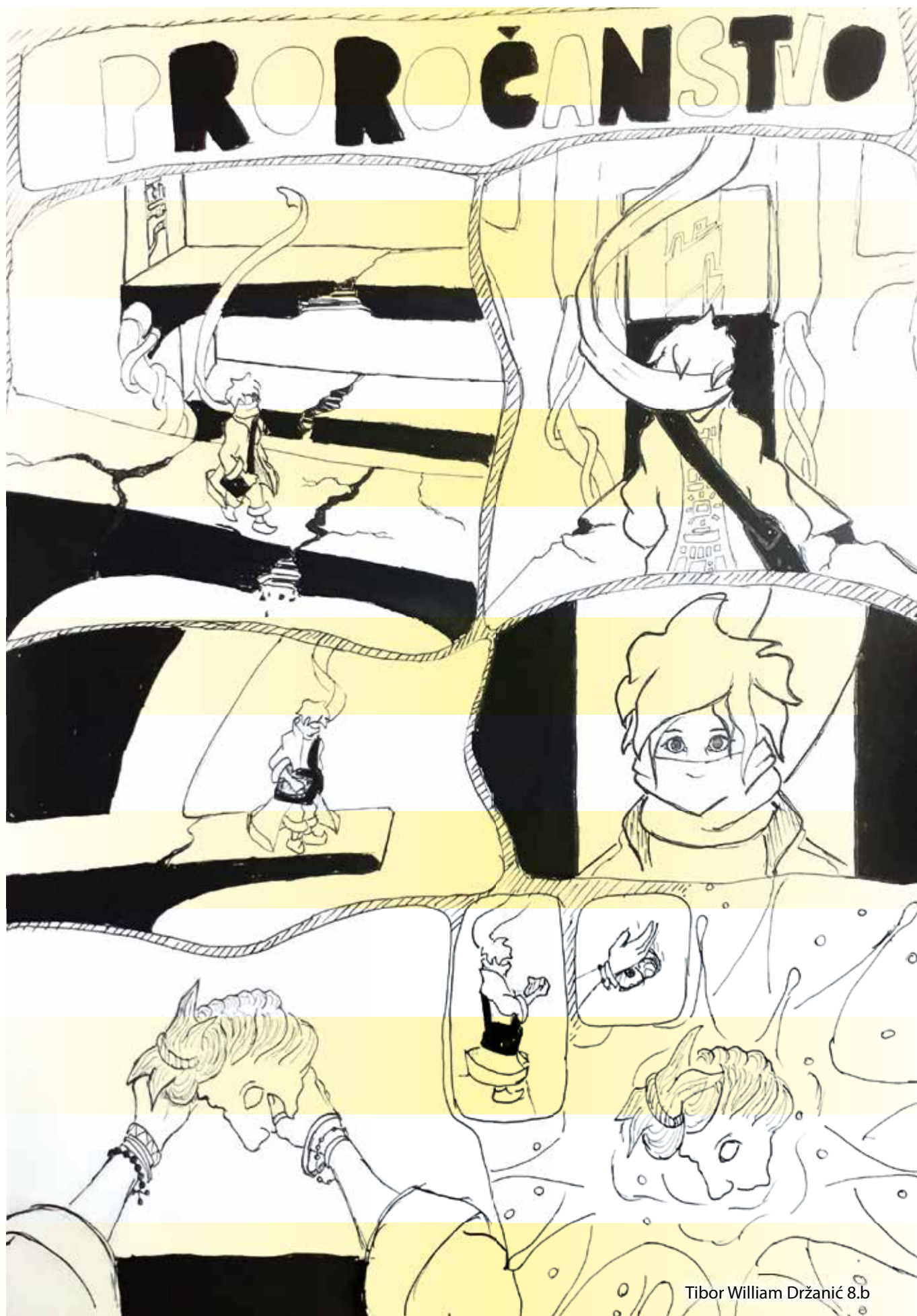
$\text{knife} + \text{ak} = \text{u}$
 $\text{cheese} + \text{engli.} = \text{woman}$

$\text{landscape} + \text{eye} + \text{ok} = \text{mo}$
 $\text{eye} + \text{ok} = \text{mo}$

$24 : \text{Tom} = 12$
 $3 - \text{Daffy} = \text{Tom}$
 $\text{Tom} + \text{Bart} - \text{Daffy} = 10$
 $\text{Bart} - \text{Tom} - \text{Daffy} = \text{Tom}$
 $\text{Bart} - \text{Daffy} + \text{Tom} = \square$

$12 - 5 = \text{car}$
 $\text{car} + \text{boat} = 11$
 $\text{car} - \text{airplane} = \text{boat}$
 $\text{airplane} \cdot \text{boat} - \text{car} = \square$

$24 : \text{monkey} = 12$
 $3 - \text{cat} = \text{monkey}$
 $\text{monkey} + \text{dog} - \text{cat} = 10$
 $\text{dog} - \text{monkey} - \text{cat} = \text{monkey}$
 $\text{dog} - \text{cat} + \text{monkey} = \square$

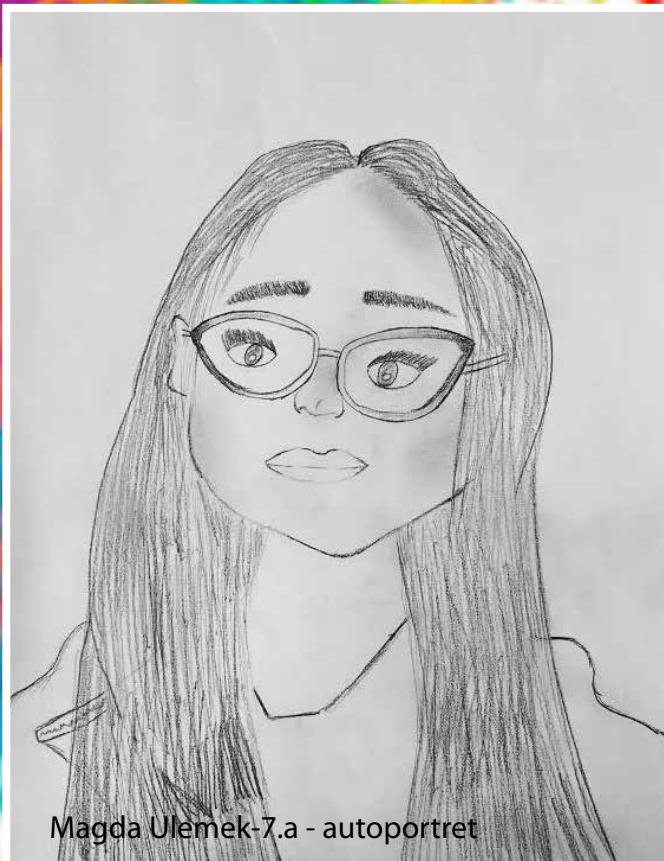
Tena Peretić 7.a - autoportret

Noell Grdić-7.a-autoportret

Hana Skočibušić 7.d - autoportret

Magda Ulemek-7.a - autoportret

